

Arrest

“DIT ARREST WERD VERBETERD DOOR HET ARREST NR 288550 van 5/05/2023”

nr. 286 333 van 20 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 29 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn, geboren op (...) in de Georgische stad Gori. U bent officieel gehuwd met G.S. (...) (O.V. (...)), met wie u een minderjarige dochter heeft. U was op het moment van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS zwanger van jullie tweede kindje.

U verliet Georgië in mei 2022 omwille van de problemen van uw man. Welke concrete problemen uw man had, weet u niet, omdat uw man hierover niet wilde praten. U kwam er uiteindelijk wel achter dat hij problemen kende op het werk, vermoedelijk met zijn baas omwille van de activiteiten van uw schoonvader, S.M. (...) (O.V. (...)), die op sociale media zijn sympathie voor de Nationale Beweging

kenbaar maakte. Sinds september 2021 merkte u dat uw man vaak geïrriteerd was. Eind september 2021 werd uw man gedwongen zijn werk te verlaten. Hij probeerde vervolgens een nieuwe job te vinden, maar slaagde hier niet in. Uiteindelijk deelde uw man u in april 2022 mee dat jullie het land zouden verlaten, waarop u uw paspoort en dat van uw dochter regelde. Jullie verlieten Georgië uiteindelijk op 14 mei 2022. Vanuit Kutaisi namen jullie het vliegtuig naar Katowice, Polen. Van daaruit reisden jullie met een taxi verder naar België, dat jullie bereikten op 15 mei 2022. De volgende dag, op 16 mei 2022, dienden u en uw man een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw verzoek legde u uw origineel Georgisch paspoort, identiteitskaart, rijbewijs en geboortakte en de geboortakte van uw dochter voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 22/6/2022 bleek immers dat u op het moment van uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken 30 tot 31 weken zwanger was en uw bevallingsdatum uitgerekend was op 25 augustus 2022 (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' Dienst Vreemdelingenzaken, nr. 5). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud ruim een maand voor uw geplande bevallingsdatum, meer bepaald op 13 juli 2022. Bij het begin van dit onderhoud gaf u aan dat u als gevolg van uw zwangerschap veel rugpijn had (CGVS, p. 2). U stelde wel dat het zou lukken om het persoonlijk onderhoud te laten plaatsvinden (CGVS, p. 2). De protection officer liet u ook weten dat u gerust tussendoor even mocht rechtstaan of iets dergelijks omwille van uw rugpijn en vroeg u het te melden indien het voor u niet meer mogelijk zou zijn het onderhoud verder te zetten omwille van uw rugpijn (CGVS, p. 2). U maakte noch in de loop van het onderhoud, noch na afloop ervan melding van enig probleem ter zake of van enig ander probleem. U stelde dat u in staat was geweest alle problemen die aanleiding hadden gegeven tot uw vertrek uit Georgië uiteen te zetten alsook dat het onderhoud voor u ok was verlopen (CGVS, p. 11). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ter staving van uw verzoek om internationale bescherming baseert op de problemen die uw man in uw land kende (vragenlijst CGVS, nr. 3.5 en CGVS, p. 9, 11). Ook de vrees die u in hoofde van uw minderjarige dochter inroept, vloeit volledig voort uit de problemen van uw man (CGVS, p. 10). Aangezien ik in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw man, G.S. (...) (O.V. (...)), de beslissing nam tot kennelijk ongegrond verzoek, kan noch ten aanzien van u, noch ten aanzien van uw omwille van diezelfde problemen evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw man, G.S. (...) (O.V. (...)), werd genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië verliet uit vrees voor gerechtelijke vervolging vanwege uw autoriteiten, hetzij omwille van de politiek getinte activiteiten die u in opdracht van uw toenmalige overste tijdens de parlements- en presidentsverkiezingen had uitgevoerd (CGVS, p. 12, 22), hetzij omwille van de sociale media-activiteiten van uw vader (CGVS, p. 22).

U slaagde er echter niet in de door u ingeroepen vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst kon u niet aannemelijk maken wat de concrete aanleiding voor uw effectieve vertrek uit Georgië was. Gevraagd wanneer u concreet besliste om Georgië te verlaten, repliceerde u dat u vermoedt dat u aan alles tegelijk gedacht heeft, zowel aan het verlaten van uw werk als aan het verlaten van uw land (CGVS, p. 18). Deze verklaring is weinig overtuigend, want u begon immers pas in maart 2022 met de concrete organisatie van uw reis (CGVS, p. 18) en vroeg voorheen ook nog uw overplaatsing aan op het werk (CGVS, p. 15), nadat u op 29 september 2021 uw ontslag op het werk had ingediend (CGVS, p. 12-13). Op de vraag wat u dan concreet heeft doen beslissen om effectief te vertrekken en concrete stappen te zetten om uw reis te regelen, antwoordde u vaagweg dat het te maken had met de paspoortaanvraag en de financiën. U zat ook met de huur van uw appartement, dat u

moest leegmaken en teruggeven en had een uitnodiging nodig om de grens over te gaan en de tickets waren goedkoper als men voor later boekt (CGVS, p. 18). Hiermee biedt u nog steeds geen zicht op de concrete factor die u deed beslissen uw land te verlaten en uw reis te organiseren. Zij er in dit verband ook op gewezen dat u verklaarde uw Georgisch paspoort te hebben aangevraagd in 2021, toen u nog werkte, omdat u op dat moment aan het overwegen was Georgië te verlaten en te vluchten omdat u toen al problemen begon te krijgen op het werk (CGVS, p. 9). Het door u neergelegde paspoort, waarmee u naar België reisde (CGVS, p. 9), werd echter reeds uitgereikt op 16 december 2019. Toen u met deze contradictie geconfronteerd werd, kwam u niet verder dan dat u gezegd had dat u niet exact wist wanneer het werd uitgereikt en het mogelijk is dat u in 2019 problemen hebt gekend (CGVS, p. 23). Deze verklaring overtuigt niet aangezien u net daarvoor uitdrukkelijk verklaard had dat u voor 2021 nooit problemen had gekend in Georgië (CGVS, p. 22), noch op uw werk (CGVS, p. 23), noch andere problemen (CGVS, p. 22). Toen u hierop gewezen werd, repliceerde u dat u die vraag waarschijnlijk niet goed begrepen had (CGVS, p. 23). Deze argumentatie is niet afdoende ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden omdat u nooit eerder, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het CGVS melding maakte van problemen voor 2021. Deze vaststellingen plaatsen reeds ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

In ditzelfde verband doet ook uw gedrag twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. Zo is het opmerkelijk dat u onmiddellijk zelf uw ontslag indiende nadat u vernam dat u als bewaker overgeplaatst werd naar een ander gebouw, gelegen op ruim 90km van uw werkplaats. U deed dit omdat de verplaatsing praktisch voor u onmogelijk was en u schrik had om verdere problemen te krijgen (CGVS, p. 16-17). Het is echter frappant dat u zomaar van de ene dag op de andere uw ontslag indiende, zonder uw overplaatsing aan te vechten, zonder dat u zicht had op een andere tewerkstelling en zonder dat er duidelijke indicaties waren dat u daadwerkelijk ernstige problemen zou kennen indien u aan het werk bleef. Te meer omdat uw gezin volledig afhankelijk was van uw inkomen. Uw vrouw werkte sinds jullie huwelijk niet meer (CGVS vrouw, p. 5-6) en jullie hadden bovendien een dochter van op dat moment nog geen jaar oud. Hierdoor werd u voor uw levensonderhoud de facto afhankelijk van het geld dat uw vader u vanuit België opstuurde (CGVS, p. 18). Ook dit doet vermoeden dat u reeds eerder en om andere redenen van plan was het land te verlaten. Zeker omdat u naliet enige stappen te ondernemen naar aanleiding van de problemen die u ondervond op het werk (CGVS, p. 16, 21), maar u anderzijds reeds in oktober, nog lang voor de wettelijke termijn van uw overplaatsing verlopen was (CGVS, p. 15), uw personeelsdossier probeerde op te vragen op het werk, naar eigen zeggen omdat u van uw vader vernomen had dat u in België documenten nodig zou hebben (CGVS, p. 9, 19).

U argumenteerde dat u geen stappen kon ondernemen om uw overplaatsing aan te vechten omdat de verplaatsing van en naar de objecten die u moest bewaken bij de job hoort, bijgevolg zou een klacht niets uithalen (CGVS, p. 16). Vooreerst is dit slechts een blote bewering, die u met geen enkel document staafde. Bovendien neemt het loutere feit dat uw verplaatsing van en naar uw werkplaats deel uitmaakt van de jobvoorwaarden niet weg dat u op zijn minst had kunnen proberen uw ongenoegen over uw overplaatsing kenbaar te maken en stappen te ondernemen. Voorts stelde u dat u met opzet werd overgeplaatst (CGVS, p. 16). Ook voor deze stelling reikte u echter geen concrete elementen aan. U stelde wel dat er sinds de komst van uw nieuwe baas reeds eerder problemen waren geweest. Zo ging een pc plots kapot en bleek de walkie-talkie, die u van de vorige dienst zonder te controleren had overgenomen, defect (CGVS, p. 14). Uit de door u aangereikte elementen kan echter bezwaarlijk geconcludeerd worden dat het hier om intentionele en kunstmatig gecreëerde gebeurtenissen gaat die bedoeld waren om u in de problemen te brengen, zoals u beweerde (CGVS, p. 14). Voor zover deze gebeurtenissen daadwerkelijk geënceneerd werden met het doel u problemen te bezorgen, wat niet als aangetoond wordt beschouwd, moet erop gewezen worden dat deze incidenten bezwaarlijk als zwaarwichtig en al helemaal niet als vervolging kunnen worden bestempeld en evenmin toelaten te concluderen dat u wel zwaarwichtige problemen boven het hoofd zouden hebben gehangen indien u zelf geen ontslag had ingediend. Hetzelfde geldt voor uw verklaringen aangaande een incident d.d. 24 september 2021 waarbij u helemaal alleen moest instaan voor de toegangscontrole van het cellencomplex van Sages, een functie die minstens met 2 mensen moet worden uitgevoerd. Die dag waren jullie met 4 ingeroosterd, maar een van uw collega's viel ziek. Tijdens de middag nam uw andere collega zijn verplichte pauze en de wachtchef liet u uiteindelijk alleen. Volgens u deed hij dit om u op fouten te kunnen betrappen, maar u deed uw werk foutloos (CGVS, p. 16). Ook dit is slechts een blote bewering. De enige concrete informatie waarover u zodoende beschikte, was de waarschuwing van een hoger geplaatste collega dat u beter ontslag zou nemen, zo niet zou u problemen krijgen (CGVS, p. 14). Hierover bleef u echter onaannemelijk vaag. U vertelde dat het enige wat deze persoon tegen u zei, was dat u beter zelf ontslag nam indien u problemen wilde vermijden. Verder zei hij niets. Waarom deze persoon dit tegen u zei, wist u niet. U kon slechts vermoeden dat hij op een of andere vergadering iets vernomen had (CGVS, p. 14). Wanneer later gepeild werd naar concrete aanwijzingen dat u daadwerkelijk geïnterviewd werd op het werk, gaf u plotseling een andere, meer gedetailleerde versie van

de feiten, namelijk dat deze persoon u aangeraden had zelf te vertrekken op het werk vooraleer men voor u problemen kon veroorzaken omdat ze van plan waren 18 mensen te ontslaan die in opdracht van de vorige directeur opdrachten hadden uitgevoerd in het kader van de verkiezingen (CGVS, p. 22). Toen u daarop geconfronteerd werd met uw eerdere, veel vagere verklaringen, wierp u tegen dat u eerder wel degelijk verklaard had dat hij dit nieuws op een vergadering vernomen had. Maar relativeerde deze verklaring onmiddellijk weer door te stellen dat u merkte dat hij niet kon vertellen hoe hij dit juist vernomen had, maar hij wel bepaalde hints had gegeven (CGVS, p. 22). Deze argumentatie leidt slechts tot meer ongerijmdheden en haalt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder onderuit. Daar komt nog bij dat uw verklaringen op dit punt ook niet te rijmen vallen met uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u nog een andere versie van de feiten gaf. U verklaarde daar namelijk dat een collega, die net een hogere functie had gekregen, gehoord had dat er plannen waren om u te arresteren. Hij heeft u hiervan op de hoogte gebracht en u aangeraden zelf ontslag te nemen voor u problemen zou krijgen (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Deze versie van de feiten valt uiteraard niet te rijmen met die bij het CGVS, waarin er nooit sprake was van een arrestatie, enkel een mogelijk ontslag, waardoor uw vluchtrelaas nog verder aan geloofwaardigheid inboet.

De ernst en geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees worden voorts ernstig ondermijnd door uw gebrek aan interesse en initiatief betreffende het verdere verloop van de door u ingeroepen problemen. Zo verklaarde u dat u na het indienen van uw ontslag een verzoek tot overplaatsing had ingediend. Dit was mogelijk binnen de 3 maanden na uw ontslag omdat u gedurende die periode wettelijk nog als actieve medewerker van Binnenlandse Zaken werd beschouwd. U deed dit volgens de geijkte procedure, meer bepaald vroeg u een hiertoe voldoende geplaatst persoon om u voor een andere functie aan te bevelen. Deze persoon stemde ermee in de aanbeveling voor u te doen. Daarna zou uw dossier inclusief aanbeveling aan de betrokken minister ter goedkeuring en ondertekening worden voorgelegd (CGVS, p. 15). U stelde wel dat uw overplaatsing werd geweigerd (CGVS, p. 14), maar in feite heeft u geen enkel idee wat er precies met uw verzoek tot overplaatsing is gebeurd. U kan slechts vermoeden dat uw dossier door de nieuwe directeur van uw voormalige werkplaats geblokkeerd werd omdat uw overplaatsing niet binnen de geldende termijn van 3 maanden geregeld geraakte (CGVS, p. 15), maar heeft hiertoe geen concrete aanwijzingen. U had immers zelfs geen idee of uw dossier effectief voorgelegd werd aan de minister, naar eigen zeggen omdat u het niet aandurfde de persoon die u om een aanbeveling had gevraagd een tweede keer aan te spreken omdat hij het hoofd van de veiligheidsdienst van Shida Kartli was (CGVS, p. 15). Deze verklaring overtuigt niet. Er kan immers niet worden ingezien wat u riskeerde louter door deze persoon om een stand van zaken in uw overplaatsingsdossier te vragen. U reikte op dit punt ook geen valabele elementen aan. Bovendien stroken uw verklaringen hieromtrent niet met uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u stelde dat u geprobeerd had te veranderen van departement binnen de politie, maar u al snel werd aangeraden om dit niet meer te doen en te vluchten. Ongeacht het feit dat u de naam van de persoon die u dit aanraade niet wilde zeggen, kan uit uw verdere verklaringen afgeleid worden dat het wel degelijk om het hoofd van de veiligheidsdienst van Shida Kartli ging. U zei namelijk dat het een hoge functionaris binnen de veiligheidsdienst was, wiens referentiebrief u nodig had en zonder wiens toelating u nooit binnen het ministerie zou hebben kunnen blijven werken. Hij heeft u echter gezegd dat u Georgië beter zou verlaten (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Deze versie van de feiten strookt op meerdere punten niet met de versie die u bij het CGVS aanreikte. Zo zei u bij het CGVS dat de betrokken persoon akkoord ging om u aan te bevelen bij de minister, terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat hij u afraade uw overplaatsing aan te vragen en u Georgië beter zou verlaten. Daarnaast zei u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u eerst van alles geprobeerd had om binnen te blijven en van departement te wisselen en toen dat niet lukte u door deze hoge functionaris binnen de veiligheidsdienst werd aangeraden te vluchten (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Bij het CGVS moest u dan weer toegeven dat u nagelaten had nog contact op te nemen met het hoofd van de veiligheidsdienst nadat bleek dat uw overplaatsing niet binnen de wettelijke termijn geregeld raakte en u dus zelfs niet wist of hij u daadwerkelijk bij de minister had aanbevolen (CGVS, p. 15). Zodoende kan ook niet ingezien worden hoe deze persoon u na het afspringen van uw overplaatsing zou hebben aangeraden om het land te verlaten.

Daarnaast vertelde u dat u de dag voor uw vertrek uit Georgië, op 14 mei 2022, werd opgebeld door een politierechercheur van de 8ste afdeling van het district Samzona. Hij vroeg u om naar het politiekantoor te komen. Waarom u zich moest aanbieden, kon hij u telefonisch niet zeggen omdat het om vertrouwelijke informatie ging (CGVS, p. 17). U liet echter na in te gaan op de vraag van de betreffende politierechercheur, naar eigen zeggen omdat u hiertoe de tijd niet meer had. Op het moment van zijn telefoontje bevond u zich immers op de begrafenis van uw grootmoeder in Gori en de volgende dag, op 15 mei 2022, vertrok u met het vliegtuig uit Georgië (CGVS, p. 12). Los van het feit dat het door u verklaarde tijdstip uw vertrek niet overeenkomt met uw eerdere verklaringen en de stempels in uw Georgisch paspoort, waaruit blijkt dat u Georgië al op 14 mei 2022 verliet, is het vooral frappant dat u

geen enkele poging heeft ondernomen om uit te zoeken waarom u zich bij de politie moest melden. U heeft immers op geen enkele andere manier geprobeerd te achterhalen welke vertrouwelijke informatie de politierechercheur met u wilde delen (CGVS, p. 17), wat redelijkerwijze wel van u verwacht kon worden. Ter verschoning van uw nalatigheid argumenteerde u dat uw moeder ondertussen ook door de politie werd opgebeld en zij als familielid een schriftelijke aanvraag kan indienen om de reden te vernemen. Op het moment van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, een maand later, had uw moeder echter nog steeds geen dergelijke aanvraag ingediend. U had haar gevraagd dit voorlopig niet te doen omdat het uw problemen zijn en u niet wil dat uw moeder erbij betrokken wordt (CGVS, p. 18). Deze argumentatie is niet afdoende aangezien uw moeder de facto reeds bij de zaak betrokken is doordat ze zelf ook werd opgebeld. Voorts liet u na om andere stappen te ondernemen, bijvoorbeeld het inschakelen van een advocaat, om te achterhalen waarom u zich bij de politie moest melden, naar eigen zeggen omdat dat te duur is (CGVS, p. 18). Ook deze argumentatie volstaat niet aangezien er in Georgië voldoende instanties zijn tot wie de burger zich kan richten voor bijstand (zie https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie._algemene_situatie_20220224.pdf). Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid zelfs in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast liet u ook na zich te informeren of u ondertussen daadwerkelijk officieel ergens van verdacht of beschuldigd wordt in Georgië. U had hiertoe immers onvoldoende tijd in Georgië (CGVS, p. 19). U heeft echter ook vanuit België geen enkele moeite genomen om deze informatie in te winnen, naar eigen zeggen omdat u de situatie niet erger wil maken. U kon echter niet verklaren hoe u uw persoonlijke situatie in Georgië zou verergeren door ernaar te informeren en kwam niet verder dan dat dat uw persoonlijke mening is (CGVS, p. 19-20).

Tot slot liet u ook na u te bevragen over het lot van de andere 17 collega's die net als u ontslagen zouden worden omwille van de politiek getinte opdrachten die ze op bevel van jullie voormalige directeur hadden uitgevoerd. U had geen idee wat er met hen gebeurd is. U wist slechts dat ook 2 anderen het werk verlaten hadden, maar had geen idee wat er met de overige gebeurd is. U kon evenmin zeggen of 1 van deze 17 anderen ondertussen officieel in verdenking of beschuldiging werd gesteld in Georgië en liet ook na u hierover te informeren, naar eigen zeggen omdat men zulke vragen niet aan anderen kan stellen (CGVS, p. 22-23). Deze argumentatie volstaat niet ter verschoning van uw nalatigheid. Aangezien de situatie van deze (ex-)collega's een belangrijke graadmeter vormt voor uw eigen persoonlijke situatie, kon redelijkerwijze van u verwacht worden dat u op zijn minst redelijke pogingen zou ondernemen om u hierover te informeren, bijvoorbeeld door u te bevragen bij de ex-collega, met wie u een goede band had en die u eerder had verwittigd (CGVS, p. 13), of de (sociale) media te raadplegen op zoek naar relevante informatie. Uw gebrek aan interesse en initiatief ter zaken tasten de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas verder aan.

Omwille van bovenstaande redenen kan geen geloof worden gehecht aan de door u verklaarde problemen op het werk en uw vermeende gedwongen ontslag.

Waar u aangaf bij terugkeer naar Georgië alsnog een strafzaak te vrezen vanwege de Georgische autoriteiten ofwel omdat u op vraag van uw overste in het kader van de presidents- en parlementsverkiezingen destijds stemmen heeft geronseld (CGVS, p. 12, 17, 22), ofwel vanwege de sociale media-activiteiten van uw vader (CGVS, p. 22), moet vastgesteld worden dat u ook deze vrees niet aannemelijk wist te maken.

Wat betreft uw vrees om gerechtelijk vervolgd te worden omwille van de politiek getinte activiteiten die u in opdracht van uw voormalige baas uitvoerde, moet er vooreerst op gewezen worden dat ook ernstige vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van deze activiteiten op zich, niet louter omdat uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig in het gedrang is gekomen (cfr. supra). U verklaarde immers deze activiteiten te hebben uitgeoefend in het kader van de presidents- en parlementsverkiezingen, die u in 2019 en 2020 situeerde (CGVS, p. 7). De laatste presidentsverkiezingen voor uw vertrek uit Georgië dateren echter van 2018 (zie https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie._algemene_situatie_20220224.pdf). Bovendien stemmen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS over de concrete activiteiten die u tijdens deze verkiezingen uitoefende niet met elkaar overeen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u dat u in het kader van beide verkiezingen tijdens uw werk uitgestuurd werd om stemmen te verzamelen voor de regeringspartij, maar u persoonlijk niets gedaan heeft en u daar louter als toezichter hebt gestaan. U hebt aan niemand gezegd dat ze voor een bepaalde partij moesten stemmen (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u in uw kennissenkring, onder familie, vrienden en burens, niet enkel mensen gevraagd had om voor de regeringspartij te stemmen, maar deze mensen ook naar het stembureau had gebracht (CGVS, p. 7, 22). Beide verklaringen staan uiteraard haaks op elkaar. Voor zover er alsnog geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen activiteiten in het kader van de presidents- en parlementsverkiezingen, beschikt u actueel over geen enkel aanwijzing dat u bij terugkeer naar Georgië

daadwerkelijk gerechtelijke vervolging dient te vreezen. U kon ter zake slechts verwijzen naar het feit dat bepaalde van uw collega's opgepakt werden omdat ze in opdracht van hun oversten soldaten moesten straffen. Nadat naar aanleiding hiervan een klacht werd ingediend, startte het parket een onderzoek en werden de betrokken collega's opgepakt (CGVS, p. 14). Uw persoonlijke situatie is echter niet vergelijkbaar met de situatie van de betreffende collega's. De collega's in kwestie zouden immers gearresteerd zijn nadat naar aanleiding van een klacht bij het parket over de door hen uitgevoerde bestraffingen een onderzoek gestart werd (CGVS, p. 14). Ook al zouden deze collega's net als u slechts de bevelen van hun oversten hebben opgevolgd, is de aard van de inbreuk net als uw functie geenszins vergelijkbaar. Zo stond u niet in voor de bewaking van gevangenen, enkel voor de bewaking van objecten/gebouwen en controle van de toegang ertoe (CGVS, p. 6). De enige inbreuk waaraan u zich bovendien schuldig gemaakt zou hebben is vrienden, familieleden, burens en kennissen in het kader van de verkiezingen aanspreken met de vraag te stemmen op de regerende partij en naar het stembureau brengen (CGVS, p. 7). Zodoende volstaat de verwijzing naar de situatie van deze andere collega's niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Voor het overige beschikt u over geen enkel concreet element om uw vrees voor gerechtelijke vervolging objectief te onderbouwen. Zoals hierboven reeds aangestipt, heeft u geen enkel idee of u, dan wel een van de andere collega's die samen met u dezelfde opdrachten hebben uitgevoerd actueel reeds officieel in verdenking of beschuldiging gesteld werd. U wist evenmin of u vandaag officieel gezocht wordt in Georgië (CGVS, p. 19, 22-23) en liet na uit te zoeken waarom een politierechercheur u de dag voor uw vertrek op het politiekantoor ontbood (CGVS, p. 17, 18). Volledigheidshalve zij er in dit verband op gewezen dat elke burger ertoe gebonden is de in zijn land vigerende wetgeving te respecteren. Een strafrechtelijke veroordeling wegens een inbreuk op deze wetgeving kan op zich in principe niet worden beschouwd als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, noch als een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming. Daarenboven blijkt uit helemaal niets dat de Georgische autoriteiten, in het hypothetische geval dat u toch gerechtelijk zou worden vervolgd omdat u de in Georgië geldende voorschriften hebt overtreden, u op discriminatoire wijze zouden behandelen, uw recht op een eerlijk proces niet zouden respecteren of u een disproportionele bestraffing zouden opleggen. Gevraagd waarom u in geval van gerechtelijke vervolging uw rechten in Georgië niet zou kunnen verdedigen, kwam u immers niet verder dan de blote beweringen dat u vanuit het systeem dingen heeft moeten doen die niet mochten en het systeem u niet zou ondersteunen om uw rechten te verdedigen, advocaten te duur zijn en instanties die kosteloze rechtsbijstand bieden naar uw mening niet te vertrouwen zijn (CGVS, p. 20).

Waar u stelt dat u mogelijk ook een strafzaak riskeert omwille van de sociale media-activiteiten van uw vader, zij erop gewezen dat niet kan worden ingezien waarom u zelf strafrechtelijk vervolgd zou worden omwille van het loutere feit dat uw vader op sociale media zijn sympathie voor United National Movement (UNM) betuigt (CGVS, p. 7-8). Vooreerst slaagde uw vader er niet in om in zijn eigen hoofde een vrees voor vervolging aannemelijk te maken omwille van zijn sympathie voor Saakashvili en UNM (zie beslissing 2e VIB vader). Het beroep tegen deze beslissing is evenwel nog hangende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U haalde echter hoe dan ook geen enkel concreet element aan waarom u in tegenstelling tot uw vader omwille van diezelfde redenen wel vervolging zou dienen te vreezen. Daarenboven vallen de verklaringen van uw vader betreffende uw ontslag niet te rijmen met uw persoonlijke verklaringen. Zo stelde uw vader dat u gedwongen werd ontslag te nemen op uw werk omwille van zijn steun voor UNM. Om u onder druk te zetten, werd gebruik gemaakt van een video die uw vader op zijn facebookpagina had gedeeld (CGVS vader d.d. 2/5/2022, p. 13-14). Zelf gaf u echter een heel andere reden voor uw gedwongen ontslag, namelijk het feit dat u in opdracht van uw overste tijdens de presidents- en parlementsverkiezingen stemmen had geronseld (CGVS, p. 12, 14, 22). U vermeldde wel dat u vermoedelijk ook geïsoleerd werd op het werk vanwege de sociale media-activiteiten van uw vader (CGVS, p. 13, 22) en de sociale media-activiteiten van uw vader tegen u gebruikt zouden kunnen worden (CGVS, p. 13). Dit is echter een louter vermoeden (CGVS, p. 13, 22), waarvoor u geen enkel concreet element aanreikte. U stelde immers dat men u net als 17 anderen wilde ontslaan omwille van de politieke opdrachten die jullie op vraag van de vorige directeur in het kader van de verkiezingen hadden uitgevoerd, meer bepaald mensen vragen naar het verkiezingsbureau te gaan en te stemmen op de regeringspartij (CGVS, p. 13, 22). Dit vernam u van een hoger geplaatste collega, met wie u een goede band had, en werd bekend gemaakt op een interne vergadering (CGVS, p. 13-14, 22). U maakte echter op geen enkel moment melding van het feit dat de sociale media-activiteiten van uw vader daadwerkelijk zouden zijn aangewend om u onder druk te zetten zelf ontslag te nemen en al geenszins van een concrete video die uw vader gepost zou hebben. Het enige concrete dat u hierover vertelde was, bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dat u vermoedde dat uw problemen zijn ontstaan door de problemen van uw vader. Hij is een aanhanger van de oppositie en heeft op Facebook iets gepost van Saakashvili en niet veel later werd u ontslagen (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Hieruit kan echter bezwaarlijk geconcludeerd worden dat u door middel van een video die uw vader had gepost onder druk

werd gezet om zelf ontslag te nemen, zoals uw vader beweerde. Bij het CGVS stelde u trouwens dat u zelf uw ontslag indiende uit schrik om verdere problemen te krijgen nadat u vernam dat u werd overgeplaatst naar een andere werkplaats, die zich veel te ver van uw woonplaats bevond. Deze overplaatsing gebeurde volgens u met opzet om u ertoe aan te zetten zelf ontslag te nemen. De sociale media-activiteiten van uw vader kwamen op dat moment geenszins ter sprake, niettemin u stelde de problemen op uw werk zelf te linken aan de activiteiten van uw vader (CGVS, p. 12-13). Ten overvloede kan nog toegevoegd worden dat uw vader verklaarde dat hij de betrokken video reeds in 2019 op zijn Facebook postte (CGVS vader, p. 11). Zelf diende u pas uw ontslag in eind september 2021, zodat bezwaarlijk gesteld kan worden dat u "niet veel later" ontslagen werd. Deze tegenstrijdigheden halen de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees ter zake verder onderuit.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u ter staving van uw verzoek neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw eigen geboorteakte, paspoort, identiteitskaart en rijbewijs bevatten immers louter identiteitsgegevens en/of reisinformatie, die hier niet ter discussie staan, maar geen informatie betreffende de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Georgië. Hetzelfde geldt voor het paspoort en de identiteitskaart van uw vrouw, alsook voor het paspoort en de geboorteakte van uw kind. De foto's van respectievelijk uw werkbade en dienstwapen, een opleidingscertificaat en u in uniform staven uw tewerkstelling, die hier op zich evenmin betwist wordt, maar bevatten geen informatie over de door u ingeroepen vluchtredenen of vrees bij terugkeer."

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u ter staving van uw verzoek neergelegde documenten (uw Georgische identiteitskaart, rijbewijs, paspoort en geboorteakte alsook de geboorteakte van uw dochter) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Elk van deze documenten bevat immers louter identiteitsgegevens en/of reisinformatie, die hier niet ter discussie staan, maar geen informatie betreffende de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Georgië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Beoordeling van de zaak

2.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing luiden als volgt:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 22/6/2022 bleek immers dat u op het moment van uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken 30 tot 31 weken zwanger was en uw bevallingsdatum uitgerekend was op 25 augustus 2022 (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' Dienst Vreemdelingenzaken, nr. 5). Om hier op passende wijze aan

tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud ruim een maand voor uw geplande bevallingsdatum, meer bepaald op 13 juli 2022. Bij het begin van dit onderhoud gaf u aan dat u als gevolg van uw zwangerschap veel rugpijn had (CGVS, p. 2). U stelde wel dat het zou lukken om het persoonlijk onderhoud te laten plaatsvinden (CGVS, p. 2). De protection officer liet u ook weten dat u gerust tussendoor even mocht rechtstaan of iets dergelijks omwille van uw rugpijn en vroeg u het te melden indien het voor u niet meer mogelijk zou zijn het onderhoud verder te zetten omwille van uw rugpijn (CGVS, p. 2). U maakte noch in de loop van het onderhoud, noch na afloop ervan melding van enig probleem ter zake of van enig ander probleem. U stelde dat u in staat was geweest alle problemen die aanleiding hadden gegeven tot uw vertrek uit Georgië uiteen te zetten alsook dat het onderhoud voor u ok was verlopen (CGVS, p. 11). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze in het geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd overeind.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekster op generlei wijze aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.2. Verzoekster is de echtgenote van de heer S.G., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X / IV. In de bestreden beslissing wordt terecht aangegeven dat verzoekster zich in het kader van haar voorliggende verzoek om internationale bescherming zowel voor wat betreft de vrees die zij voor zichzelf inroept als voor wat betreft de vrees die zij aanvoert in hoofde van haar minderjarige dochter beroept op dezelfde asielmotieven als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens verzoek om internationale bescherming. Verzoekster betwist zulks bovendien niet. Daarenboven beroept verzoekster zich in het verzoekschrift zowel in rechte als in feite integraal op dezelfde middelen, argumenten en elementen als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens beroep, gekend onder het voormelde rolnummer.

Bij arrest nr. XXX van 20 maart 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd inzake verzoeksters echtgenoot geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn, geboren op (...) in de Georgische stad Gori. U bent officieel gehuwd met A.I. (...) (O.V. (...)), met wie u een minderjarige dochter heeft en op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS een tweede kindje verwachtte.

Op 23 februari 2018 ging u aan de slag bij het ministerie van Binnenlandse Zaken bij het departement verantwoordelijk voor de bewaking. U werd tewerkgesteld op verschillende plaatsen voor de bewaking van de toegang tot gebouwen, zoals het gebouw van het ministerie van Binnenlandse Zaken en cellencomplexen van de politie. Daarnaast werd u ook ingezet tijdens evenementen zoals voetbalmatchen en manifestaties. Tijdens de presidentsverkiezingen en de parlementsverkiezingen ronselde u op vraag van uw overste ook stemmen voor de regeringspartij. U moest vrienden, familieleden en kennissen overtuigen om daadwerkelijk te stemmen op de regeringspartij. In principe ging deze opdracht in tegen de arbeidsvoorschriften, omdat u als medewerker van Binnenlandse Zaken niet politiek betrokken mocht zijn. Aangezien de opdracht echter door uw overste gegeven werd, zag u zich genooddaakt ze uit te voeren. Begin 2021 werd uw overste ontslagen en kreeg u een nieuwe baas. Na zijn komst ontstonden er al snel spanningen op het werk, zowel voor u als voor andere collega's. Zelf kreeg u de indruk dat u bewust tegengewerkt werd. Zo ging een computer plots stuk, begaf een walkie talkie het terwijl u in dienst was. U had de indruk dat het hier om bewuste sabotagepogingen ging. Begin september 2021 werd u bovendien door een andere medewerker van Binnenlandse Zaken gewaarschuwd dat men van plan was 18 personen te ontslaan vanwege de politieke opdrachten die ze op vraag van de vorige overste hadden uitgevoerd. Hij waarschuwde u dat het beter was dat u zelf ontslag zou nemen, zo niet zouden ze ervoor zorgen dat u problemen zou krijgen. U sloeg zijn raad in de wind en zette uw job verder. Op 27 september 2021 vernam u tijdens uw dienst echter dat u vanaf 29

september 2021 zou overgeplaatst worden naar een ander gebouw in Gldani, dat zich op bijna 100km van uw woonplaats bevond. Het was voor u praktisch onhaalbaar om daar te geraken, daarom ging u op 29 september 2021 naar uw chef en diende uw ontslagbrief in. U zag geen andere optie omdat u eerder al gewaarschuwd was dat u problemen zou krijgen als u zelf geen ontslag nam. Teneinde uw opties open te houden, gaf u echter ontslag om familiale redenen. Zo behield u nog de mogelijkheid om binnen de 3 maanden uw overplaatsing aan te vragen, wat u ook deed. Overeenkomstig de gangbare praktijk sprak u hiertoe het afdelingshoofd van de veiligheidsdienst van Shida Kartli aan. Maar uw verzoek tot overplaatsing kreeg nooit gevolg. Hierdoor werd u financieel afhankelijk van uw vader, S.M. (...) (O.V. (...)), die naar België gevlucht was omwille van zijn eigen problemen en u vanuit België geld opstuurde. Omdat u vreesde door de overheid gerechtelijk vervolgd te worden vanwege uw ronsselactiviteiten tijdens de presidentsen parlementsverkiezingen begon u in maart 2022 jullie uitreis te regelen. U vreesde mogelijk ook problemen te kennen wegens de sociale media-activiteiten van uw vader, die sympathisant is voor National Movement. Op 14 mei 2022, de dag van de begrafenis van uw grootmoeder, kreeg u telefoon van een politierechercheur van de 8ste afdeling in het district Samzona. Hij vroeg u langs te komen op het politiekantoor om een vertrouwelijke kwestie te bespreken. U ging echter niet op deze vraag in, aangezien u en uw gezin Georgië de volgende dag zouden verlaten, wat jullie eveneens deden. Jullie reisden met het vliegtuig naar Polen, van waaruit jullie met de auto naar België kwamen. Jullie bereikten België op 15 mei 2022 en dienden de volgende dag, op 16 mei 2022, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Na jullie vertrek, ergens in juli 2022, werd uw moeder eveneens opgebeld door een medewerker van de politie. Ze werd gevraagd langs te gaan op het politiekantoor om verklaringen af te leggen over uw verblijfplaats en documenten te ondertekenen. Uw moeder ging echter niet in op deze vraag.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw originele Georgische identiteitskaart en die van uw vrouw, uw origineel Georgisch paspoort en dat van uw vrouw en kind, uw rijbewijs, de geboorteakte van u en uw kind en foto's van respectievelijk een opleidingscertificaat, uw dienstbadge en -wapen en u in politie-uniform.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Zo haalde u in het kader van de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ geen elementen aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. Tijdens uw latere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 22/6/2022 beschreef u uw gezondheidstoestand ook als goed (Verklaring DVZ, nr. 29). Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS d.d. 13/7/2022 gaf u echter aan dat u te kampen had met een hoge bloeddruk, wat tot gevolg kon hebben dat u zich even niet goed zou voelen in uw hoofd, meer concreet zou u dan druk voelen in uw hoofd en u duizelig voelen (CGVS, p. 2). U legde echter geen enkel medisch document neer om uw verklaringen ter zake te staven. U had na aankomst een afspraak gemaakt bij de dokter in het opvangcentrum, maar die was pas de 20ste, dus na uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 21). Tot op heden, ruim een maand na deze afspraak, heeft het CGVS dienaangaande echter nog steeds geen medisch attest ontvangen. Hoe dan ook voelde u zich bij aanvang van het persoonlijk onderhoud goed en u beloofde het te melden indien u zich niet goed zou voelen (CGVS, p. 2). Tegen het einde van het onderhoud gaf u aan druk te voelen in uw hoofd en vertelde dat u nog niet gegeten had. Hierop bood de tolk u iets te eten aan, maar u weigerde dit. De Protection Officer vroeg daarop wat er gedaan kon worden om de situatie voor u op dat moment beter te maken, waarop u repliceerde dat u medicijnen moest nemen, maar u ze niet bij had. Deze medicijnen zijn echter enkel op voorschrift verkrijgbaar en u had pas later die maand een afspraak bij de dokter. Nadat u werd meegedeeld dat het persoonlijk onderhoud bijna afgerond was, bevestigde u dat het zou lukken om het onderhoud voort te zetten (CGVS, p. 20-21). U maakte verder geen melding van problemen en gaf ook na afloop van het persoonlijk onderhoud aan dat het onderhoud voor u zonder problemen verlopen was en u alle redenen voor uw vertrek uit Georgië en uw verzoek om internationale bescherming uiteen had kunnen zetten (CGVS, p. 24). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië verliet uit vrees voor gerechtelijke vervolging vanwege uw autoriteiten, hetzij omwille van de politiek getinte activiteiten die u in opdracht van uw toenmalige overste tijdens de parlements- en presidentsverkiezingen had uitgevoerd (CGVS, p. 12, 22), hetzij omwille van de sociale media-activiteiten van uw vader (CGVS, p. 22).

U slaagde er echter niet in de door u ingeroepen vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst kon u niet aannemelijk maken wat de concrete aanleiding voor uw effectieve vertrek uit Georgië was. Gevraagd wanneer u concreet besliste om Georgië te verlaten, repliceerde u dat u vermoedt dat u aan alles tegelijk gedacht heeft, zowel aan het verlaten van uw werk als aan het verlaten van uw land (CGVS, p. 18). Deze verklaring is weinig overtuigend, want u begon immers pas in maart 2022 met de concrete organisatie van uw reis (CGVS, p. 18) en vroeg voorheen ook nog uw overplaatsing aan op het werk (CGVS, p. 15), nadat u op 29 september 2021 uw ontslag op het werk had ingediend (CGVS, p. 12-13). Op de vraag wat u dan concreet heeft doen beslissen om effectief te vertrekken en concrete stappen te zetten om uw reis te regelen, antwoordde u vaagweg dat het te maken had met de paspoortaanvraag en de financiën. U zat ook met de huur van uw appartement, dat u moest leegmaken en teruggeven en had een uitnodiging nodig om de grens over te gaan en de tickets waren goedkoper als men voor later boekt (CGVS, p. 18). Hiermee biedt u nog steeds geen zicht op de concrete factor die u deed beslissen uw land te verlaten en uw reis te organiseren. Zij er in dit verband ook op gewezen dat u verklaarde uw Georgisch paspoort te hebben aangevraagd in 2021, toen u nog werkte, omdat u op dat moment aan het overwegen was Georgië te verlaten en te vluchten omdat u toen al problemen begon te krijgen op het werk (CGVS, p. 9). Het door u neergelegde paspoort, waarmee u naar België reisde (CGVS, p. 9), werd echter reeds uitgereikt op 16 december 2019. Toen u met deze contradictie geconfronteerd werd, kwam u niet verder dan dat u gezegd had dat u niet exact wist wanneer het werd uitgereikt en het mogelijk is dat u in 2019 problemen hebt gekend (CGVS, p. 23). Deze verklaring overtuigt niet aangezien u net daarvoor uitdrukkelijk verklaard had dat u voor 2021 nooit problemen had gekend in Georgië (CGVS, p. 22), noch op uw werk (CGVS, p. 23), noch andere problemen (CGVS, p. 22). Toen u hierop gewezen werd, repliceerde u dat u die vraag waarschijnlijk niet goed begrepen had (CGVS, p. 23). Deze argumentatie is niet afdoende ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden omdat u nooit eerder, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het CGVS melding maakte van problemen voor 2021. Deze vaststellingen plaatsen reeds ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

In ditzelfde verband doet ook uw gedrag twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. Zo is het opmerkelijk dat u onmiddellijk zelf uw ontslag indiende nadat u vernam dat u als bewaker overgeplaatst werd naar een ander gebouw, gelegen op ruim 90km van uw werkplaats. U deed dit omdat de verplaatsing praktisch voor u onmogelijk was en u schrik had om verdere problemen te krijgen (CGVS, p. 16-17). Het is echter frappant dat u zomaar van de ene dag op de andere uw ontslag indiende, zonder uw overplaatsing aan te vechten, zonder dat u zicht had op een andere tewerkstelling en zonder dat er duidelijke indicaties waren dat u daadwerkelijk ernstige problemen zou kennen indien u aan het werk bleef. Te meer omdat uw gezin volledig afhankelijk was van uw inkomen. Uw vrouw werkte sinds jullie huwelijk niet meer (CGVS vrouw, p. 5-6) en jullie hadden bovendien een dochter van op dat moment nog geen jaar oud. Hierdoor werd u voor uw levensonderhoud de facto afhankelijk van het geld dat uw vader u vanuit België opstuurde (CGVS, p. 18). Ook dit doet vermoeden dat u reeds eerder en om andere redenen van plan was het land te verlaten. Zeker omdat u naliet enige stappen te ondernemen naar aanleiding van de problemen die u ondervond op het werk (CGVS, p. 16, 21), maar u anderzijds reeds in oktober, nog lang voor de wettelijke termijn van uw overplaatsing verlopen was (CGVS, p. 15), uw personeelsdossier probeerde op te vragen op het werk, naar eigen zeggen omdat u van uw vader vernomen had dat u in België documenten nodig zou hebben (CGVS, p. 9, 19).

U argumenteerde dat u geen stappen kon ondernemen om uw overplaatsing aan te vechten omdat de verplaatsing van en naar de objecten die u moest bewaken bij de job hoort, bijgevolg zou een klacht niets uithalen (CGVS, p. 16). Vooreerst is dit slechts een blote bewering, die u met geen enkel document staafde. Bovendien neemt het loutere feit dat uw verplaatsing van en naar uw werkplaats deel uitmaakt van de jobvoorwaarden niet weg dat u op zijn minst had kunnen proberen uw ongenoegen over uw overplaatsing kenbaar te maken en stappen te ondernemen. Voorts stelde u dat u met opzet werd overgeplaatst (CGVS, p. 16). Ook voor deze stelling reikte u echter geen concrete elementen aan. U stelde wel dat er sinds de komst van uw nieuwe baas reeds eerder problemen waren geweest. Zo ging een pc plots kapot en bleek de walkie-talkie, die u van de vorige dienst zonder te controleren had overgenomen, defect (CGVS, p. 14). Uit de door u aangereikte elementen kan echter bezwaarlijk geconcludeerd worden dat het hier om intentionele en kunstmatig gecreëerde gebeurtenissen gaat die bedoeld waren om u in de problemen te brengen, zoals u beweerde (CGVS, p. 14). Voor zover deze gebeurtenissen daadwerkelijk geënceneerd werden met het doel u problemen te bezorgen, wat niet als aangetoond wordt beschouwd, moet erop gewezen worden dat deze incidenten bezwaarlijk als zwaarwichtig en al helemaal niet als vervolging kunnen worden bestempeld en evenmin toelaten te

concluderen dat u wel zwaarwichtige problemen boven het hoofd zouden hebben gehangen indien u zelf geen ontslag had ingediend. Hetzelfde geldt voor uw verklaringen aangaande een incident d.d. 24 september 2021 waarbij u helemaal alleen moest instaan voor de toegangscontrole van het cellencomplex van Sages, een functie die minstens met 2 mensen moet worden uitgevoerd. Die dag waren jullie met 4 ingeroosterd, maar een van uw collega's viel ziek. Tijdens de middag nam uw andere collega zijn verplichte pauze en de wachtchef liet u uiteindelijk alleen. Volgens u deed hij dit om u op fouten te kunnen betrappen, maar u deed uw werk foutloos (CGVS, p. 16). Ook dit is slechts een blote bewering. De enige concrete informatie waarover u zodoende beschikte, was de waarschuwing van een hoger geplaatste collega dat u beter ontslag zou nemen, zo niet zou u problemen krijgen (CGVS, p. 14). Hierover bleef u echter onaannemelijk vaag. U vertelde dat het enige wat deze persoon tegen u zei, was dat u beter zelf ontslag nam indien u problemen wilde vermijden. Verder zei hij niets. Waarom deze persoon dit tegen u zei, wist u niet. U kon slechts vermoeden dat hij op een of andere vergadering iets vernomen had (CGVS, p. 14). Wanneer later gepeild werd naar concrete aanwijzingen dat u daadwerkelijk gevisieerd werd op het werk, gaf u plotseling een andere, meer gedetailleerde versie van de feiten, namelijk dat deze persoon u aangeraden had zelf te vertrekken op het werk vooraleer men voor u problemen kon veroorzaken omdat ze van plan waren 18 mensen te ontslaan die in opdracht van de vorige directeur opdrachten hadden uitgevoerd in het kader van de verkiezingen (CGVS, p. 22). Toen u daarop geconfronteerd werd met uw eerdere, veel vagere verklaringen, wierp u tegen dat u eerder wel degelijk verklaard had dat hij dit nieuws op een vergadering vernomen had. Maar relativeerde deze verklaring onmiddellijk weer door te stellen dat u merkte dat hij niet kon vertellen hoe hij dit juist vernomen had, maar hij wel bepaalde hints had gegeven (CGVS, p. 22). Deze argumentatie leidt slechts tot meer ongerijmdheden en haalt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder onderuit. Daar komt nog bij dat uw verklaringen op dit punt ook niet te rijmen vallen met uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u nog een andere versie van de feiten gaf. U verklaarde daar namelijk dat een collega, die net een hogere functie had gekregen, gehoord had dat er plannen waren om u te arresteren. Hij heeft u hiervan op de hoogte gebracht en u aangeraden zelf ontslag te nemen voor u problemen zou krijgen (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Deze versie van de feiten valt uiteraard niet te rijmen met die bij het CGVS, waarin er nooit sprake was van een arrestatie, enkel een mogelijk ontslag, waardoor uw vluchtrelaas nog verder aan geloofwaardigheid inboet.

De ernst en geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees worden voorts ernstig ondermijnd door uw gebrek aan interesse en initiatief betreffende het verdere verloop van de door u ingeroepen problemen. Zo verklaarde u dat u na het indienen van uw ontslag een verzoek tot overplaatsing had ingediend. Dit was mogelijk binnen de 3 maanden na uw ontslag omdat u gedurende die periode wettelijk nog als actieve medewerker van Binnenlandse Zaken werd beschouwd. U deed dit volgens de geijkte procedure, meer bepaald vroeg u een hiertoe voldoende geplaatst persoon om u voor een andere functie aan te bevelen. Deze persoon stemde ermee in de aanbeveling voor u te doen. Daarna zou uw dossier inclusief aanbeveling aan de betrokken minister ter goedkeuring en ondertekening worden voorgelegd (CGVS, p. 15). U stelde wel dat uw overplaatsing werd geweigerd (CGVS, p. 14), maar in feite heeft u geen enkel idee wat er precies met uw verzoek tot overplaatsing is gebeurd. U kan slechts vermoeden dat uw dossier door de nieuwe directeur van uw voormalige werkplaats geblokkeerd werd omdat uw overplaatsing niet binnen de geldende termijn van 3 maanden geregeld geraakte (CGVS, p. 15), maar heeft hiertoe geen concrete aanwijzingen. U had immers zelfs geen idee of uw dossier effectief voorgelegd werd aan de minister, naar eigen zeggen omdat u het niet aandurfde de persoon die u om een aanbeveling had gevraagd een tweede keer aan te spreken omdat hij het hoofd van de veiligheidsdienst van Shida Kartli was (CGVS, p. 15). Deze verklaring overtuigt niet. Er kan immers niet worden ingezien wat u riskeerde louter door deze persoon om een stand van zaken in uw overplaatsingsdossier te vragen. U reikte op dit punt ook geen valabele elementen aan. Bovendien stroken uw verklaringen hieromtrent niet met uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u stelde dat u geprobeerd had te veranderen van departement binnen de politie, maar u al snel werd aangeraden om dit niet meer te doen en te vluchten. Ongeacht het feit dat u de naam van de persoon die u dit aanraade niet wilde zeggen, kan uit uw verdere verklaringen afgeleid worden dat het wel degelijk om het hoofd van de veiligheidsdienst van Shida Kartli ging. U zei namelijk dat het een hoge functionaris binnen de veiligheidsdienst was, wiens referentiebrief u nodig had en zonder wiens toelating u nooit binnen het ministerie zou hebben kunnen blijven werken. Hij heeft u echter gezegd dat u Georgië beter zou verlaten (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Deze versie van de feiten strookt op meerdere punten niet met de versie die u bij het CGVS aanreikte. Zo zei u bij het CGVS dat de betrokken persoon akkoord ging om u aan te bevelen bij de minister, terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat hij u afraadde uw overplaatsing aan te vragen en u Georgië beter zou verlaten. Daarnaast zei u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u eerst van alles geprobeerd had om binnen te blijven en van departement te wisselen en toen dat niet lukte u door deze hoge functionaris binnen de veiligheidsdienst werd aangeraden te vluchten (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Bij het

CGVS moest u dan weer toegeven dat u nagelaten had nog contact op te nemen met het hoofd van de veiligheidsdienst nadat bleek dat uw overplaatsing niet binnen de wettelijke termijn geregeld raakte en u dus zelfs niet wist of hij u daadwerkelijk bij de minister had aanbevolen (CGVS, p. 15). Zodoende kan ook niet ingezien worden hoe deze persoon u na het afspringen van uw overplaatsing zou hebben aangeraden om het land te verlaten.

Daarnaast vertelde u dat u de dag voor uw vertrek uit Georgië, op 14 mei 2022, werd opgebeld door een politierechercheur van de 8ste afdeling van het district Samzona. Hij vroeg u om naar het politiekantoor te komen. Waarom u zich moest aanbieden, kon hij u telefonisch niet zeggen omdat het om vertrouwelijke informatie ging (CGVS, p. 17). U liet echter na in te gaan op de vraag van de betreffende politierechercheur, naar eigen zeggen omdat u hiertoe de tijd niet meer had. Op het moment van zijn telefoontje bevond u zich immers op de begrafenis van uw grootmoeder in Gori en de volgende dag, op 15 mei 2022, vertrok u met het vliegtuig uit Georgië (CGVS, p. 12). Los van het feit dat het door u verklaarde tijdstip uw vertrek niet overeenkomt met uw eerdere verklaringen en de stempels in uw Georgisch paspoort, waaruit blijkt dat u Georgië al op 14 mei 2022 verliet, is het vooral frappant dat u geen enkele poging heeft ondernomen om uit te zoeken waarom u zich bij de politie moest melden. U heeft immers op geen enkele andere manier geprobeerd te achterhalen welke vertrouwelijke informatie de politierechercheur met u wilde delen (CGVS, p. 17), wat redelijkerwijze wel van u verwacht kon worden. Ter verschoning van uw nalatigheid argumenteerde u dat uw moeder ondertussen ook door de politie werd opgebeld en zij als familielid een schriftelijke aanvraag kan indienen om de reden te vernemen. Op het moment van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, een maand later, had uw moeder echter nog steeds geen dergelijke aanvraag ingediend. U had haar gevraagd dit voorlopig niet te doen omdat het uw problemen zijn en u niet wil dat uw moeder erbij betrokken wordt (CGVS, p. 18). Deze argumentatie is niet afdoende aangezien uw moeder de facto reeds bij de zaak betrokken is doordat ze zelf ook werd opgebeld. Voorts liet u na om andere stappen te ondernemen, bijvoorbeeld het inschakelen van een advocaat, om te achterhalen waarom u zich bij de politie moest melden, naar eigen zeggen omdat dat te duur is (CGVS, p. 18). Ook deze argumentatie volstaat niet aangezien er in Georgië voldoende instanties zijn tot wie de burger zich kan richten voor bijstand (zie https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf).

Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid zelfs in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast liet u ook na zich te informeren of u ondertussen daadwerkelijk officieel ergens van verdacht of beschuldigd wordt in Georgië. U had hiertoe immers onvoldoende tijd in Georgië (CGVS, p. 19). U heeft echter ook vanuit België geen enkele moeite genomen om deze informatie in te winnen, naar eigen zeggen omdat u de situatie niet erger wil maken. U kon echter niet verklaren hoe u uw persoonlijke situatie in Georgië zou verergeren door ernaar te informeren en kwam niet verder dan dat dat uw persoonlijke mening is (CGVS, p. 19-20).

Tot slot liet u ook na u te bevragen over het lot van de andere 17 collega's die net als u ontslagen zouden worden omwille van de politiek getinte opdrachten die ze op bevel van jullie voormalige directeur hadden uitgevoerd. U had geen idee wat er met hen gebeurd is. U wist slechts dat ook 2 anderen het werk verlaten hadden, maar had geen idee wat er met de overige gebeurd is. U kon evenmin zeggen of 1 van deze 17 anderen ondertussen officieel in verdenking of beschuldiging werd gesteld in Georgië en liet ook na u hierover te informeren, naar eigen zeggen omdat men zulke vragen niet aan anderen kan stellen (CGVS, p. 22-23). Deze argumentatie volstaat niet ter verschoning van uw nalatigheid. Aangezien de situatie van deze (ex-)collega's een belangrijke graadmeter vormt voor uw eigen persoonlijke situatie, kon redelijkerwijze van u verwacht worden dat u op zijn minst redelijke pogingen zou ondernemen om u hierover te informeren, bijvoorbeeld door u te bevragen bij de ex-collega, met wie u een goede band had en die u eerder had verwittigd (CGVS, p. 13), of de (sociale) media te raadplegen op zoek naar relevante informatie. Uw gebrek aan interesse en initiatief ter zaken tasten de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas verder aan.

Omwille van bovenstaande redenen kan geen geloof worden gehecht aan de door u verklaarde problemen op het werk en uw vermeende gedwongen ontslag.

Waar u aangaf bij terugkeer naar Georgië alsnog een strafzaak te vrezen vanwege de Georgische autoriteiten ofwel omdat u op vraag van uw overste in het kader van de presidents- en parlementsverkiezingen destijds stemmen heeft geronseld (CGVS, p. 12, 17, 22), ofwel vanwege de sociale media-activiteiten van uw vader (CGVS, p. 22), moet vastgesteld worden dat u ook deze vrees niet aannemelijk wist te maken.

Wat betreft uw vrees om gerechtelijk vervolgd te worden omwille van de politiek getinte activiteiten die u in opdracht van uw voormalige baas uitvoerde, moet er vooreerst op gewezen worden dat ook ernstige vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van deze activiteiten op zich, niet louter omdat uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig in het gedrang is gekomen (cfr. supra). U verklaarde immers deze activiteiten te hebben uitgeoefend in het kader van de presidents- en

parlementsverkiezingen, die u in 2019 en 2020 situeerde (CGVS, p. 7). De laatste presidentsverkiezingen voor uw vertrek uit Georgië dateren echter van 2018 (zie https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf). Bovendien stemmen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS over de concrete activiteiten die u tijdens deze verkiezingen uitoefende niet met elkaar overeen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u dat u in het kader van beide verkiezingen tijdens uw werk uitgestuurd werd om stemmen te verzamelen voor de regeringspartij, maar u persoonlijk niets gedaan heeft en u daar louter als toezichter hebt gestaan. U hebt aan niemand gezegd dat ze voor een bepaalde partij moesten stemmen (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u in uw kennissenkring, onder familie, vrienden en burens, niet enkel mensen gevraagd had om voor de regeringspartij te stemmen, maar deze mensen ook naar het stembureau had gebracht (CGVS, p. 7, 22). Beide verklaringen staan uiteraard haaks op elkaar. Voor zover er alsnog geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen activiteiten in het kader van de presidents- en parlementsverkiezingen, beschikt u actueel over geen enkel aanwijzing dat u bij terugkeer naar Georgië daadwerkelijk gerechtelijke vervolging dient te vrezen. U kon ter zake slechts verwijzen naar het feit dat bepaalde van uw collega's opgepakt werden omdat ze in opdracht van hun oversten soldaten moesten straffen. Nadat naar aanleiding hiervan een klacht werd ingediend, startte het parket een onderzoek en werden de betrokken collega's opgepakt (CGVS, p. 14). Uw persoonlijke situatie is echter niet vergelijkbaar met de situatie van de betreffende collega's. De collega's in kwestie zouden immers gearresteerd zijn nadat naar aanleiding van een klacht bij het parket over de door hen uitgevoerde bestraffingen een onderzoek gestart werd (CGVS, p. 14). Ook al zouden deze collega's net als u slechts de bevelen van hun oversten hebben opgevolgd, is de aard van de inbreuk net als uw functie geenszins vergelijkbaar. Zo stond u niet in voor de bewaking van gevangenen, enkel voor de bewaking van objecten/gebouwen en controle van de toegang ertoe (CGVS, p. 6). De enige inbreuk waaraan u zich bovendien schuldig gemaakt zou hebben is vrienden, familieleden, burens en kennissen in het kader van de verkiezingen aanspreken met de vraag te stemmen op de regerende partij en naar het stembureau brengen (CGVS, p. 7). Zodoende volstaat de verwijzing naar de situatie van deze andere collega's niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Voor het overige beschikt u over geen enkel concreet element om uw vrees voor gerechtelijke vervolging objectief te onderbouwen. Zoals hierboven reeds aangestipt, heeft u geen enkel idee of u, dan wel een van de andere collega's die samen met u dezelfde opdrachten hebben uitgevoerd actueel reeds officieel in verdenking of beschuldiging gesteld werd. U wist evenmin of u vandaag officieel gezocht wordt in Georgië (CGVS, p. 19, 22-23) en liet na uit te zoeken waarom een politierechercheur u de dag voor uw vertrek op het politiekantoor ontbood (CGVS, p. 17, 18). Volledigheidshalve zij er in dit verband op gewezen dat elke burger ertoe gebonden is de in zijn land vigerende wetgeving te respecteren. Een strafrechtelijke veroordeling wegens een inbreuk op deze wetgeving kan op zich in principe niet worden beschouwd als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, noch als een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming. Daarenboven blijkt uit helemaal niets dat de Georgische autoriteiten, in het hypothetische geval dat u toch gerechtelijk zou worden vervolgd omdat u de in Georgië geldende voorschriften hebt overtreden, u op discriminatoire wijze zouden behandelen, uw recht op een eerlijk proces niet zouden respecteren of u een disproportionele bestraffing zouden opleggen. Gevraagd waarom u in geval van gerechtelijke vervolging uw rechten in Georgië niet zou kunnen verdedigen, kwam u immers niet verder dan de blote beweringen dat u vanuit het systeem dingen heeft moeten doen die niet mochten en het systeem u niet zou ondersteunen om uw rechten te verdedigen, advocaten te duur zijn en instanties die kosteloze rechtsbijstand bieden naar uw mening niet te vertrouwen zijn (CGVS, p. 20).

Waar u stelt dat u mogelijk ook een strafzaak riskeert omwille van de sociale media-activiteiten van uw vader, zij erop gewezen dat niet kan worden ingezien waarom u zelf strafrechtelijk vervolgd zou worden omwille van het loutere feit dat uw vader op sociale media zijn sympathie voor United National Movement (UNM) betuigt (CGVS, p. 7-8). Vooreerst slaagde uw vader er niet in om in zijn eigen hoofde een vrees voor vervolging aannemelijk te maken omwille van zijn sympathie voor Saakashvili en UNM (zie beslissing 2e VIB vader). Het beroep tegen deze beslissing is evenwel nog hangende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U haalde echter hoe dan ook geen enkel concreet element aan waarom u in tegenstelling tot uw vader omwille van diezelfde redenen wel vervolging zou dienen te vrezen. Daarenboven vallen de verklaringen van uw vader betreffende uw ontslag niet te rijmen met uw persoonlijke verklaringen. Zo stelde uw vader dat u gedwongen werd ontslag te nemen op uw werk omwille van zijn steun voor UNM. Om u onder druk te zetten, werd gebruik gemaakt van een video die uw vader op zijn facebookpagina had gedeeld (CGVS vader d.d. 2/5/2022, p. 13-14). Zelf gaf u echter een heel andere reden voor uw gedwongen ontslag, namelijk het feit dat u in opdracht van uw overste tijdens de presidents- en parlementsverkiezingen stemmen had geronseld (CGVS, p. 12, 14, 22). U vermeldde wel dat u vermoedelijk ook geviseerd werd op het werk vanwege de sociale media-

activiteiten van uw vader (CGVS, p. 13, 22) en de sociale media-activiteiten van uw vader tegen u gebruikt zouden kunnen worden (CGVS, p. 13). Dit is echter een louter vermoeden (CGVS, p. 13, 22), waarvoor u geen enkel concreet element aanreikte. U stelde immers dat men u net als 17 anderen wilde ontslaan omwille van de politieke opdrachten die jullie op vraag van de vorige directeur in het kader van de verkiezingen hadden uitgevoerd, meer bepaald mensen vragen naar het verkiezingsbureau te gaan en te stemmen op de regeringspartij (CGVS, p. 13, 22). Dit vernam u van een hoger geplaatste collega, met wie u een goede band had, en werd bekend gemaakt op een interne vergadering (CGVS, p. 13-14, 22). U maakte echter op geen enkel moment melding van het feit dat de sociale media-activiteiten van uw vader daadwerkelijk zouden zijn aangewend om u onder druk te zetten zelf ontslag te nemen en al geenszins van een concrete video die uw vader gepost zou hebben. Het enige concrete dat u hierover vertelde was, bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dat u vermoedde dat uw problemen zijn ontstaan door de problemen van uw vader. Hij is een aanhanger van de oppositie en heeft op Facebook iets gepost van Saakhashvili en niet veel later werd u ontslagen (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Hieruit kan echter bezwaarlijk geconcludeerd worden dat u door middel van een video die uw vader had gepost onder druk werd gezet om zelf ontslag te nemen, zoals uw vader beweerde. Bij het CGVS stelde u trouwens dat u zelf uw ontslag indiende uit schrik om verdere problemen te krijgen nadat u vernam dat u werd overgeplaatst naar een andere werkplaats, die zich veel te ver van uw woonplaats bevond. Deze overplaatsing gebeurde volgens u met opzet om u ertoe aan te zetten zelf ontslag te nemen. De sociale media-activiteiten van uw vader kwamen op dat moment geenszins ter sprake, niettemin u stelde de problemen op uw werk zelf te linken aan de activiteiten van uw vader (CGVS, p. 12-13). Ten overvloede kan nog toegevoegd worden dat uw vader verklaarde dat hij de betrokken video reeds in 2019 op zijn Facebook postte (CGVS vader, p. 11). Zelf diende u pas uw ontslag in eind september 2021, zodat bezwaarlijk gesteld kan worden dat u "niet veel later" ontslagen werd. Deze tegenstrijdigheden halen de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees ter zake verder onderuit.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u ter staving van uw verzoek neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw eigen geboorteakte, paspoort, identiteitskaart en rijbewijs bevatten immers louter identiteitsgegevens en/of reisinformatie, die hier niet ter discussie staan, maar geen informatie betreffende de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Georgië. Hetzelfde geldt voor het paspoort en de identiteitskaart van uw vrouw, alsook voor het paspoort en de geboorteakte van uw kind. De foto's van respectievelijk uw werkbade en dienstwapen, een opleidingscertificaat en u in uniform staven uw tewerkstelling, die hier op zich evenmin betwist wordt, maar bevatten geen informatie over de door u ingeroepen vluchtredenen of vrees bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in het onderhavige verzoekschrift in een eerste, en tevens enig, middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Betreffende de motivering inzake zijn concrete vluchtaanleiding en de aan hem verweten tegenstrijdige verklaringen omtrent de uitreiking van zijn paspoort en de aanvang van zijn problemen, voert verzoeker aan dat hij in maart 2022 zijn uitreis begon te regelen omdat hij vreesde om door de overheid te zullen worden vervolgd omwille van zijn ronselactiviteiten tijdens de presidentsverkiezingen en omdat hij vreesde mogelijks ook problemen te zullen kennen omwille van de activiteiten van zijn vader, die sympathisant is van de National Movement (UNM), op de sociale media. Hij moest ook op korte termijn de huur van zijn appartement zien te beëindigen.

Waar het merkwaardig wordt bevonden dat hij zelf zomaar besloot om zijn ontslag in te dienen en waar gemotiveerd wordt dat verzoekers verklaringen doen vermoeden dat hij reeds eerder en om andere redenen van plan was zijn land te verlaten, voert verzoeker aan dat hij inderdaad eind september 2021 zijn ontslag indiende en in maart 2022 plannen smeedde om zijn land te verlaten. Het CGVS verliest volgens hem uit het oog dat het gaat om 6 maanden waarin hij afhankelijk was van het inkomen van iemand anders. Verzoeker had wel de garantie dat hij kon leven van het inkomen van zijn vader.

Met betrekking tot zijn overplaatsing en de wijze waarop hij aangaf te zijn gevisieerd op zijn werk, stelt verzoeker dat er verschillende mogelijkheden waren indien hij geen ontslag zou nemen. Ofwel zou hij worden ontslagen, ofwel zou hij worden gearresteerd. Het is dus niet zo dat er, zoals verweerder motiveert, op dit vlak een ongerijmdheid in zijn verklaringen zou zijn. Verzoeker had verder wel kunnen protesteren tegen zijn overplaatsing doch hij had ervaren dat dit geen verschil zou hebben uitgemaakt omdat ze hem liever kwijt waren.

Aangaande de motivering inzake zijn gebrek aan interesse en initiatief betreffende het verdere verloop van zijn problemen en inzake de tegenstrijdige verklaringen die hij in dit kader aflegde, wijst verzoeker verder op de corruptie binnen het Georgische rechtsbestel. Verzoeker verwijst in dit kader naar en citeert uit een COI Focus inzake Georgië van februari 2022.

Omtrent de motivering met betrekking tot het telefoontje dat hij ontving de dag voor zijn vertrek, de datum van zijn vertrek en het aan hem verweten gebrek aan pogingen om meer informatie te vergaren, wenst verzoeker te benadrukken dat hij geen vertrouwen heeft in het Georgische rechtsapparaat. Verzoeker verwijst daarbij naar en citeert uit de COI Focus inzake Georgië van februari 2022. Verder geeft verzoeker aan dat hij de mening toegedaan is dat zijn moeder niet betrokken was. De politie wilde niet haar opbellen of contacteren, doch wel verzoeker zelf.

Verzoeker concludeert op grond van het voorgaande dat de bestreden beslissing een manifeste schending uitmaakt van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Zo haalde u in het kader van de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ geen elementen aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. Tijdens uw latere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 22/6/2022 beschreef u uw gezondheidstoestand ook als goed (Verklaring DVZ, nr. 29). Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS d.d. 13/7/2022 gaf u echter aan dat u te kampen had met een hoge bloeddruk, wat tot gevolg kon hebben dat u zich even niet goed zou voelen in uw hoofd, meer concreet zou u dan druk voelen in uw hoofd en u duizelig voelen (CGVS, p. 2). U legde echter geen enkel medisch document neer om uw verklaringen ter zake te staven. U had na aankomst een afspraak gemaakt bij de dokter in het opvangcentrum, maar die was pas de 20ste, dus na uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 21). Tot op heden, ruim een maand na deze afspraak, heeft het CGVS dienaangaande echter nog steeds geen medisch attest ontvangen. Hoe dan ook voelde u zich bij aanvang van het persoonlijk onderhoud goed en u beloofde het te melden indien u zich niet goed zou voelen (CGVS, p. 2). Tegen het einde van het onderhoud gaf u aan druk te voelen in uw hoofd en vertelde dat u nog niet gegeten had. Hierop bood de tolk u iets te eten aan, maar u weigerde dit. De Protection Officer vroeg daarop wat

er gedaan kon worden om de situatie voor u op dat moment beter te maken, waarop u repliceerde dat u medicijnen moest nemen, maar u ze niet bij had. Deze medicijnen zijn echter enkel op voorschrift verkrijgbaar en u had pas later die maand een afspraak bij de dokter. Nadat u werd meegedeeld dat het persoonlijk onderhoud bijna afgerond was, bevestigde u dat het zou lukken om het onderhoud voort te zetten (CGVS, p. 20-21). U maakte verder geen melding van problemen en gaf ook na afloop van het persoonlijk onderhoud aan dat het onderhoud voor u zonder problemen verlopen was en u alle redenen voor uw vertrek uit Georgië en uw verzoek om internationale bescherming uiteen had kunnen zetten (CGVS, p. 24). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze in het geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd overeind. Verzoeker legt bovendien tot op heden geen enkel medisch attest of document neer.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker op generlei wijze aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

3.3. Verzoeker haalde en haalt aan dat hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten omdat hij aldaar problemen vreesde en er riskeerde te worden gevisieerd of vervolgd door de Georgische autoriteiten, en dit hetzij omwille van de politiek getinte opdrachten die hij in het verleden zou hebben uitgevoerd voor zijn toenmalige overste, hetzij omwille van de activiteiten op de sociale media van zijn vader, als sympathisant voor de Nationale Beweging.

Met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde problemen en vrees, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst kon u niet aannemelijk maken wat de concrete aanleiding voor uw effectieve vertrek uit Georgië was. Gevraagd wanneer u concreet besliste om Georgië te verlaten, repliceerde u dat u vermoedt dat u aan alles tegelijk gedacht heeft, zowel aan het verlaten van uw werk als aan het verlaten

van uw land (CGVS, p. 18). Deze verklaring is weinig overtuigend, want u begon immers pas in maart 2022 met de concrete organisatie van uw reis (CGVS, p. 18) en vroeg voorheen ook nog uw overplaatsing aan op het werk (CGVS, p. 15), nadat u op 29 september 2021 uw ontslag op het werk had ingediend (CGVS, p. 12-13). Op de vraag wat u dan concreet heeft doen beslissen om effectief te vertrekken en concrete stappen te zetten om uw reis te regelen, antwoordde u vaagweg dat het te maken had met de paspoortaanvraag en de financiën. U zat ook met de huur van uw appartement, dat u moest leegmaken en teruggeven en had een uitnodiging nodig om de grens over te gaan en de tickets waren goedkoper als men voor later boekt (CGVS, p. 18). Hiermee biedt u nog steeds geen zicht op de concrete factor die u deed beslissen uw land te verlaten en uw reis te organiseren. Zij er in dit verband ook op gewezen dat u verklaarde uw Georgisch paspoort te hebben aangevraagd in 2021, toen u nog werkte, omdat u op dat moment aan het overwegen was Georgië te verlaten en te vluchten omdat u toen al problemen begon te krijgen op het werk (CGVS, p. 9). Het door u neergelegde paspoort, waarmee u naar België reisde (CGVS, p. 9), werd echter reeds uitgereikt op 16 december 2019. Toen u met deze contradictie geconfronteerd werd, kwam u niet verder dan dat u gezegd had dat u niet exact wist wanneer het werd uitgereikt en het mogelijk is dat u in 2019 problemen hebt gekend (CGVS, p. 23). Deze verklaring overtuigt niet aangezien u net daarvoor uitdrukkelijk verklaard had dat u voor 2021 nooit problemen had gekend in Georgië (CGVS, p. 22), noch op uw werk (CGVS, p. 23), noch andere problemen (CGVS, p. 22). Toen u hierop gewezen werd, repliceerde u dat u die vraag waarschijnlijk niet goed begrepen had (CGVS, p. 23). Deze argumentatie is niet afdoende ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden omdat u nooit eerder, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het CGVS melding maakte van problemen voor 2021. Deze vaststellingen plaatsen reeds ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg en op algemene wijze te herhalen dat hij in maart 2022 zijn reis begon te regelen omwille van de door hem gevreesde problemen en dat hij de huur van zijn appartement moest beëindigen, doet verzoeker namelijk hoegenaamd geen afbreuk aan en biedt hij hoegenaamd geen verklaring voor de voorgaande, inzake en op basis van deze en zijn overige voormelde gezegden gedane vaststellingen. Bijgevolg blijven deze vaststellingen onverminderd gelden.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“In ditzelfde verband doet ook uw gedrag twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. Zo is het opmerkelijk dat u onmiddellijk zelf uw ontslag indiende nadat u vernam dat u als bewaker overgeplaatst werd naar een ander gebouw, gelegen op ruim 90km van uw werkplaats. U deed dit omdat de verplaatsing praktisch voor u onmogelijk was en u schrik had om verdere problemen te krijgen (CGVS, p. 16-17). Het is echter frappant dat u zomaar van de ene dag op de andere uw ontslag indiende, zonder uw overplaatsing aan te vechten, zonder dat u zicht had op een andere tewerkstelling en zonder dat er duidelijke indicaties waren dat u daadwerkelijk ernstige problemen zou kennen indien u aan het werk bleef. Te meer omdat uw gezin volledig afhankelijk was van uw inkomen. Uw vrouw werkte sinds jullie huwelijk niet meer (CGVS vrouw, p. 5-6) en jullie hadden bovendien een dochter van op dat moment nog geen jaar oud. Hierdoor werd u voor uw levensonderhoud de facto afhankelijk van het geld dat uw vader u vanuit België opstuurde (CGVS, p. 18). Ook dit doet vermoeden dat u reeds eerder en om andere redenen van plan was het land te verlaten. Zeker omdat u naliet enige stappen te ondernemen naar aanleiding van de problemen die u ondervond op het werk (CGVS, p. 16, 21), maar u anderzijds reeds in oktober, nog lang voor de wettelijke termijn van uw overplaatsing verlopen was (CGVS, p. 15), uw personeelsdossier probeerde op te vragen op het werk, naar eigen zeggen omdat u van uw vader vernomen had dat u in België documenten nodig zou hebben (CGVS, p. 9, 19).”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Andermaal vergenoegt hij zich immers tot een loutere en eenvoudige herhaling en bevestiging van zijn eerder afgelegde verklaringen waar hij opnieuw boudweg beweert dat hij inderdaad eind september 2021 zijn ontslag indiende, in maart 2022 plannen smeedde om zijn land te verlaten en in die periode afhankelijk was van het inkomen van zijn vader. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen. Derhalve blijven deze vaststellingen onverminderd gelden.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“U argumenteerde dat u geen stappen kon ondernemen om uw overplaatsing aan te vechten omdat de verplaatsing van en naar de objecten die u moest bewaken bij de job hoort, bijgevolg zou een klacht niets uithalen (CGVS, p. 16). Vooreerst is dit slechts een blote bewering, die u met geen enkel document staafde. Bovendien neemt het loutere feit dat uw verplaatsing van en naar uw werkplaats deel uitmaakt van de jobvoorwaarden niet weg dat u op zijn minst had kunnen proberen uw ongenoegen over uw overplaatsing kenbaar te maken en stappen te ondernemen. Voorts stelde u dat u met opzet werd overgeplaatst (CGVS, p. 16). Ook voor deze stelling reikte u echter geen concrete elementen aan. U

stelde wel dat er sinds de komst van uw nieuwe baas reeds eerder problemen waren geweest. Zo ging een pc plots kapot en bleek de walkie-talkie, die u van de vorige dienst zonder te controleren had overgenomen, defect (CGVS, p. 14). Uit de door u aangereikte elementen kan echter bezwaarlijk geconcludeerd worden dat het hier om intentionele en kunstmatig gecreëerde gebeurtenissen gaat die bedoeld waren om u in de problemen te brengen, zoals u beweerde (CGVS, p. 14). Voor zover deze gebeurtenissen daadwerkelijk geënceneerd werden met het doel u problemen te bezorgen, wat niet als aangetoond wordt beschouwd, moet erop gewezen worden dat deze incidenten bezwaarlijk als zwaarwichtig en al helemaal niet als vervolging kunnen worden bestempeld en evenmin toelaten te concluderen dat u wel zwaarwichtige problemen boven het hoofd zouden hebben gehangen indien u zelf geen ontslag had ingediend. Hetzelfde geldt voor uw verklaringen aangaande een incident d.d. 24 september 2021 waarbij u helemaal alleen moest instaan voor de toegangscontrole van het cellencomplex van Sages, een functie die minstens met 2 mensen moet worden uitgevoerd. Die dag waren jullie met 4 ingeroosterd, maar een van uw collega's viel ziek. Tijdens de middag nam uw andere collega zijn verplichte pauze en de wachtchef liet u uiteindelijk alleen. Volgens u deed hij dit om u op fouten te kunnen betrappen, maar u deed uw werk foutloos (CGVS, p. 16). Ook dit is slechts een blote bewering. De enige concrete informatie waarover u zodoende beschikte, was de waarschuwing van een hoger geplaatste collega dat u beter ontslag zou nemen, zo niet zou u problemen krijgen (CGVS, p. 14). Hierover bleef u echter onaannemelijk vaag. U vertelde dat het enige wat deze persoon tegen u zei, was dat u beter zelf ontslag nam indien u problemen wilde vermijden. Verder zei hij niets. Waarom deze persoon dit tegen u zei, wist u niet. U kon slechts vermoeden dat hij op een of andere vergadering iets vernomen had (CGVS, p. 14). Wanneer later gepeild werd naar concrete aanwijzingen dat u daadwerkelijk geïsoleerd werd op het werk, gaf u plotseling een andere, meer gedetailleerde versie van de feiten, namelijk dat deze persoon u aangeraden had zelf te vertrekken op het werk vooraleer men voor u problemen kon veroorzaken omdat ze van plan waren 18 mensen te ontslaan die in opdracht van de vorige directeur opdrachten hadden uitgevoerd in het kader van de verkiezingen (CGVS, p. 22). Toen u daarop geconfronteerd werd met uw eerdere, veel vagere verklaringen, wierp u tegen dat u eerder wel degelijk verklaard had dat hij dit nieuws op een vergadering vernomen had. Maar relativeerde deze verklaring onmiddellijk weer door te stellen dat u merkte dat hij niet kon vertellen hoe hij dit juist vernomen had, maar hij wel bepaalde hints had gegeven (CGVS, p. 22). Deze argumentatie leidt slechts tot meer ongerijmdheden en haalt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder onderuit. Daar komt nog bij dat uw verklaringen op dit punt ook niet te rijmen vallen met uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u nog een andere versie van de feiten gaf. U verklaarde daar namelijk dat een collega, die net een hogere functie had gekregen, gehoord had dat er plannen waren om u te arresteren. Hij heeft u hiervan op de hoogte gebracht en u aangeraden zelf ontslag te nemen voor u problemen zou krijgen (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Deze versie van de feiten valt uiteraard niet te rijmen met die bij het CGVS, waarin er nooit sprake was van een arrestatie, enkel een mogelijk ontslag, waardoor uw vluchtrelaas nog verder aan geloofwaardigheid inboet."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Door andermaal eenvoudigweg en op algemene, ongefundeerde en niet-gestaafde wijze te beweren dat een protest tegen zijn overplaatsing geen zin had en door opnieuw vaagweg voor te houden dat ze hem liever kwijt waren, doet verzoeker aan de voormelde motieven namelijk in het geheel geen afbreuk. Verder blijkt uit verzoekers voormelde verklaringen weldegelijk duidelijk en genoegzaam dat hij meermaals incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de waarschuwing die hij van een collega zou hebben ontvangen. Zijn voormelde verklaringen waren in dit kader immers duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar, niet mis te verstaan en met elkaar in strijd. Waar verzoeker deze verklaringen post factum alsnog en op gekunstelde wijze met elkaar tracht in overeenstemming te brengen, en dit door aan te geven dat hij ofwel zou worden gearresteerd ofwel zou worden ontslagen, dient aldus te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk ernstig kan worden genomen.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"De ernst en geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees worden voorts ernstig ondermijnd door uw gebrek aan interesse en initiatief betreffende het verdere verloop van de door u ingeroepen problemen. Zo verklaarde u dat u na het indienen van uw ontslag een verzoek tot overplaatsing had ingediend. Dit was mogelijk binnen de 3 maanden na uw ontslag omdat u gedurende die periode wettelijk nog als actieve medewerker van Binnenlandse Zaken werd beschouwd. U deed dit volgens de geijkte procedure, meer bepaald vroeg u een hiertoe voldoende geplaatst persoon om u voor een andere functie aan te bevelen. Deze persoon stemde ermee in de aanbeveling voor u te doen. Daarna zou uw dossier inclusief aanbeveling aan de betrokken minister ter goedkeuring en ondertekening worden voorgelegd (CGVS, p. 15). U stelde wel dat uw overplaatsing werd geweigerd (CGVS, p. 14), maar in feite heeft u geen enkel idee wat er precies met uw verzoek tot overplaatsing is gebeurd. U kan slechts vermoeden dat uw dossier door de nieuwe directeur van uw voormalige werkplaats geblokkeerd

werd omdat uw overplaatsing niet binnen de geldende termijn van 3 maanden geregeld geraakte (CGVS, p. 15), maar heeft hiertoe geen concrete aanwijzingen. U had immers zelfs geen idee of uw dossier effectief voorgelegd werd aan de minister, naar eigen zeggen omdat u het niet aandurfde de persoon die u om een aanbeveling had gevraagd een tweede keer aan te spreken omdat hij het hoofd van de veiligheidsdienst van Shida Kartli was (CGVS, p. 15). Deze verklaring overtuigt niet. Er kan immers niet worden ingezien wat u riskeerde louter door deze persoon om een stand van zaken in uw overplaatsingsdossier te vragen. U reikte op dit punt ook geen valabele elementen aan. Bovendien stroken uw verklaringen hieromtrent niet met uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u stelde dat u geprobeerd had te veranderen van departement binnen de politie, maar u al snel werd aangeraden om dit niet meer te doen en te vluchten. Ongeacht het feit dat u de naam van de persoon die u dit aanraade niet wilde zeggen, kan uit uw verdere verklaringen afgeleid worden dat het wel degelijk om het hoofd van de veiligheidsdienst van Shida Kartli ging. U zei namelijk dat het een hoge functionaris binnen de veiligheidsdienst was, wiens referentiebrief u nodig had en zonder wiens toelating u nooit binnen het ministerie zou hebben kunnen blijven werken. Hij heeft u echter gezegd dat u Georgië beter zou verlaten (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Deze versie van de feiten strookt op meerdere punten niet met de versie die u bij het CGVS aanreikte. Zo zei u bij het CGVS dat de betrokken persoon akkoord ging om u aan te bevelen bij de minister, terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat hij u afraadde uw overplaatsing aan te vragen en u Georgië beter zou verlaten. Daarnaast zei u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u eerst van alles geprobeerd had om binnen te blijven en van departement te wisselen en toen dat niet lukte u door deze hoge functionaris binnen de veiligheidsdienst werd aangeraden te vluchten (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Bij het CGVS moest u dan weer toegeven dat u nagelaten had nog contact op te nemen met het hoofd van de veiligheidsdienst nadat bleek dat uw overplaatsing niet binnen de wettelijke termijn geregeld raakte en u dus zelfs niet wist of hij u daadwerkelijk bij de minister had aanbevolen (CGVS, p. 15). Zodoende kan ook niet ingezien worden hoe deze persoon u na het afspringen van uw overplaatsing zou hebben aangeraden om het land te verlaten.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hoe verzoeker met zijn vage en algemene verwijzing naar de corruptie in het Georgische rechtsbestel afbreuk zou kunnen doen aan deze motieven, kan immers niet worden ingezien. Gelet op zijn verklaringen bij het CGVS, waaruit blijkt dat hij de persoon die hiervoor verantwoordelijk was durfde en kon aanspreken en dat deze persoon aangaf hem te willen helpen, kon wel degelijk worden verwacht dat verzoeker meer interesse en initiatief zou hebben getoond met betrekking tot de door hem gevraagde overplaatsing. De vaststelling dat de verklaringen die verzoeker over de voormelde gebeurtenissen aflegde bij het CGVS op meerdere vlakken en kennelijk in strijd zijn met de verklaringen die hij hierover aflegde bij de DVZ, laat verzoeker daarenboven volledig onverlet. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gehandhaafd.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Daarnaast vertelde u dat u de dag voor uw vertrek uit Georgië, op 14 mei 2022, werd opgebeld door een politierechercheur van de 8ste afdeling van het district Samzona. Hij vroeg u om naar het politiekantoor te komen. Waarom u zich moest aanbieden, kon hij u telefonisch niet zeggen omdat het om vertrouwelijke informatie ging (CGVS, p. 17). U liet echter na in te gaan op de vraag van de betreffende politierechercheur, naar eigen zeggen omdat u hiertoe de tijd niet meer had. Op het moment van zijn telefoontje bevond u zich immers op de begrafenis van uw grootmoeder in Gori en de volgende dag, op 15 mei 2022, vertrok u met het vliegtuig uit Georgië (CGVS, p. 12). Los van het feit dat het door u verklaarde tijdstip uw vertrek niet overeenkomt met uw eerdere verklaringen en de stempels in uw Georgisch paspoort, waaruit blijkt dat u Georgië al op 14 mei 2022 verliet, is het vooral frappant dat u geen enkele poging heeft ondernomen om uit te zoeken waarom u zich bij de politie moest melden. U heeft immers op geen enkele andere manier geprobeerd te achterhalen welke vertrouwelijke informatie de politierechercheur met u wilde delen (CGVS, p. 17), wat redelijkerwijze wel van u verwacht kon worden. Ter verschoning van uw nalatigheid argumenteerde u dat uw moeder ondertussen ook door de politie werd opgebeld en zij als familielid een schriftelijke aanvraag kan indienen om de reden te vernemen. Op het moment van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, een maand later, had uw moeder echter nog steeds geen dergelijke aanvraag ingediend. U had haar gevraagd dit voorlopig niet te doen omdat het uw problemen zijn en u niet wil dat uw moeder erbij betrokken wordt (CGVS, p. 18). Deze argumentatie is niet afdoende aangezien uw moeder de facto reeds bij de zaak betrokken is doordat ze zelf ook werd opgebeld. Voorts liet u na om andere stappen te ondernemen, bijvoorbeeld het inschakelen van een advocaat, om te achterhalen waarom u zich bij de politie moest melden, naar eigen zeggen omdat dat te duur is (CGVS, p. 18). Ook deze argumentatie volstaat niet aangezien er in Georgië voldoende instanties zijn tot wie de burger zich kan richten voor bijstand (zie https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf).

Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid zelfs in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast liet u ook na zich te informeren of u ondertussen daadwerkelijk officieel ergens van verdacht of beschuldigd wordt in Georgië. U had hiertoe immers onvoldoende tijd in Georgië (CGVS, p. 19). U heeft echter ook vanuit België geen enkele moeite genomen om deze informatie in te winnen, naar eigen zeggen omdat u de situatie niet erger wil maken. U kon echter niet verklaren hoe u uw persoonlijke situatie in Georgië zou verergeren door ernaar te informeren en kwam niet verder dan dat dat uw persoonlijke mening is (CGVS, p. 19-20)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Voor de incoherentie in zijn verklaringen, met betrekking tot de datum van het vermeende telefoontje en de datum van zijn vertrek, biedt hij niet de minste uitleg of verklaring. Voor de vaststelling dat hij naliet om zich via zijn moeder, die zoals verzoeker zelf aangaf schriftelijk om een reden kon vragen, te informeren, reikt hij ook opnieuw geen dienstige uitleg aan. Waar verzoeker daarnaast aangeeft dat hij geen vertrouwen heeft in het Georgische rechtsapparaat en wijst op de inhoud van de COI Focus van februari 2022, dient verder te worden opgemerkt dat uit de betreffende COI Focus, zoals verweerder terecht opmerkt, genoegzaam blijkt dat er in Georgië verschillende instanties zijn waartoe de burger zich kan richten voor (gratis) juridisch advies en bijstand. Derhalve mocht van verzoeker minstens enig poging worden verwacht teneinde zich te informeren omtrent zijn problemen en situatie. Redelijkerwijze kan immers van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker, ondanks dat hij daartoe duidelijk verschillende mogelijkheden had, kennelijk naliet dit te doen getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Tot slot liet u ook na u te bevragen over het lot van de andere 17 collega's die net als u ontslagen zouden worden omwille van de politiek getinte opdrachten die ze op bevel van jullie voormalige directeur hadden uitgevoerd. U had geen idee wat er met hen gebeurd is. U wist slechts dat ook 2 anderen het werk verlaten hadden, maar had geen idee wat er met de overige gebeurd is. U kon evenmin zeggen of 1 van deze 17 anderen ondertussen officieel in verdenking of beschuldiging werd gesteld in Georgië en liet ook na u hierover te informeren, naar eigen zeggen omdat men zulke vragen niet aan anderen kan stellen (CGVS, p. 22-23). Deze argumentatie volstaat niet ter verschoning van uw nalatigheid. Aangezien de situatie van deze (ex-)collega's een belangrijke graadmeter vormt voor uw eigen persoonlijke situatie, kon redelijkerwijze van u verwacht worden dat u op zijn minst redelijke pogingen zou ondernemen om u hierover te informeren, bijvoorbeeld door u te bevragen bij de ex-collega, met wie u een goede band had en die u eerder had verwittigd (CGVS, p. 13), of de (sociale) media te raadplegen op zoek naar relevante informatie. Uw gebrek aan interesse en initiatief ter zaken tasten de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas verder aan."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

"Omwille van bovenstaande redenen kan geen geloof worden gehecht aan de door u verklaarde problemen op het werk en uw vermeende gedwongen ontslag."

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Waar u aangaf bij terugkeer naar Georgië alsnog een strafzaak te vrezen vanwege de Georgische autoriteiten ofwel omdat u op vraag van uw overste in het kader van de presidents- en parlementsverkiezingen destijds stemmen heeft geronseld (CGVS, p. 12, 17, 22), ofwel vanwege de sociale media-activiteiten van uw vader (CGVS, p. 22), moet vastgesteld worden dat u ook deze vrees niet aannemelijk wist te maken.

Wat betreft uw vrees om gerechtelijk vervolgd te worden omwille van de politiek getinte activiteiten die u in opdracht van uw voormalige baas uitvoerde, moet er vooreerst op gewezen worden dat ook ernstige vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van deze activiteiten op zich, niet louter omdat uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig in het gedrang is gekomen (cfr. supra). U verklaarde immers deze activiteiten te hebben uitgeoefend in het kader van de presidents- en parlementsverkiezingen, die u in 2019 en 2020 situeerde (CGVS, p. 7). De laatste presidentsverkiezingen voor uw vertrek uit Georgië dateren echter van 2018 (zie https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf). Bovendien stemmen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS over de concrete

activiteiten die u tijdens deze verkiezingen uitoefende niet met elkaar overeen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u dat u in het kader van beide verkiezingen tijdens uw werk uitgestuurd werd om stemmen te verzamelen voor de regeringspartij, maar u persoonlijk niets gedaan heeft en u daar louter als toezichter hebt gestaan. U hebt aan niemand gezegd dat ze voor een bepaalde partij moesten stemmen (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u in uw kennissenkring, onder familie, vrienden en burens, niet enkel mensen gevraagd had om voor de regeringspartij te stemmen, maar deze mensen ook naar het stembureau had gebracht (CGVS, p. 7, 22). Beide verklaringen staan uiteraard haaks op elkaar. Voor zover er alsnog geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen activiteiten in het kader van de presidents- en parlementsverkiezingen, beschikt u actueel over geen enkel aanwijzing dat u bij terugkeer naar Georgië daadwerkelijk gerechtelijke vervolging dient te vrezen. U kon ter zake slechts verwijzen naar het feit dat bepaalde van uw collega's opgepakt werden omdat ze in opdracht van hun oversten soldaten moesten straffen. Nadat naar aanleiding hiervan een klacht werd ingediend, startte het parket een onderzoek en werden de betrokken collega's opgepakt (CGVS, p. 14). Uw persoonlijke situatie is echter niet vergelijkbaar met de situatie van de betreffende collega's. De collega's in kwestie zouden immers gearresteerd zijn nadat naar aanleiding van een klacht bij het parket over de door hen uitgevoerde bestraffingen een onderzoek gestart werd (CGVS, p. 14). Ook al zouden deze collega's net als u slechts de bevelen van hun oversten hebben opgevolgd, is de aard van de inbreuk net als uw functie geenszins vergelijkbaar. Zo stond u niet in voor de bewaking van gevangenen, enkel voor de bewaking van objecten/gebouwen en controle van de toegang ertoe (CGVS, p. 6). De enige inbreuk waaraan u zich bovendien schuldig gemaakt zou hebben is vrienden, familieleden, burens en kennissen in het kader van de verkiezingen aanspreken met de vraag te stemmen op de regerende partij en naar het stembureau brengen (CGVS, p. 7). Zodoende volstaat de verwijzing naar de situatie van deze andere collega's niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Voor het overige beschikt u over geen enkel concreet element om uw vrees voor gerechtelijke vervolging objectief te onderbouwen. Zoals hierboven reeds aangestipt, heeft u geen enkel idee of u, dan wel een van de andere collega's die samen met u dezelfde opdrachten hebben uitgevoerd actueel reeds officieel in verdenking of beschuldiging gesteld werd. U wist evenmin of u vandaag officieel gezocht wordt in Georgië (CGVS, p. 19, 22-23) en liet na uit te zoeken waarom een politierechercheur u de dag voor uw vertrek op het politiekantoor ontbood (CGVS, p. 17, 18). Volledigheidshalve zij er in dit verband op gewezen dat elke burger ertoe gebonden is de in zijn land vigerende wetgeving te respecteren. Een strafrechtelijke veroordeling wegens een inbreuk op deze wetgeving kan op zich in principe niet worden beschouwd als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, noch als een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming. Daarenboven blijkt uit helemaal niets dat de Georgische autoriteiten, in het hypothetische geval dat u toch gerechtelijk zou worden vervolgd omdat u de in Georgië geldende voorschriften hebt overtreden, u op discriminatoire wijze zouden behandelen, uw recht op een eerlijk proces niet zouden respecteren of u een disproportionele bestraffing zouden opleggen. Gevraagd waarom u in geval van gerechtelijke vervolging uw rechten in Georgië niet zou kunnen verdedigen, kwam u immers niet verder dan de blote beweringen dat u vanuit het systeem dingen heeft moeten doen die niet mochten en het systeem u niet zou ondersteunen om uw rechten te verdedigen, advocaten te duur zijn en instanties die kosteloze rechtsbijstand bieden naar uw mening niet te vertrouwen zijn (CGVS, p. 20).

Waar u stelt dat u mogelijk ook een strafzaak riskeert omwille van de sociale media-activiteiten van uw vader, zij erop gewezen dat niet kan worden ingezien waarom u zelf strafrechtelijk vervolgd zou worden omwille van het loutere feit dat uw vader op sociale media zijn sympathie voor United National Movement (UNM) betuigt (CGVS, p. 7-8). Vooreerst slaagde uw vader er niet in om in zijn eigen hoofde een vrees voor vervolging aannemelijk te maken omwille van zijn sympathie voor Saakashvili en UNM (zie beslissing 2e VIB vader). Het beroep tegen deze beslissing is evenwel nog hangende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U haalde echter hoe dan ook geen enkel concreet element aan waarom u in tegenstelling tot uw vader omwille van diezelfde redenen wel vervolging zou dienen te vrezen. Daarenboven vallen de verklaringen van uw vader betreffende uw ontslag niet te rijmen met uw persoonlijke verklaringen. Zo stelde uw vader dat u gedwongen werd ontslag te nemen op uw werk omwille van zijn steun voor UNM. Om u onder druk te zetten, werd gebruik gemaakt van een video die uw vader op zijn facebookpagina had gedeeld (CGVS vader d.d. 2/5/2022, p. 13-14). Zelf gaf u echter een heel andere reden voor uw gedwongen ontslag, namelijk het feit dat u in opdracht van uw overste tijdens de presidents- en parlementsverkiezingen stemmen had geronseld (CGVS, p. 12, 14, 22). U vermeldde wel dat u vermoedelijk ook gevisieerd werd op het werk vanwege de sociale media-activiteiten van uw vader (CGVS, p. 13, 22) en de sociale media-activiteiten van uw vader tegen u gebruikt zouden kunnen worden (CGVS, p. 13). Dit is echter een louter vermoeden (CGVS, p. 13, 22), waarvoor u geen enkel concreet element aanreikte. U stelde immers dat men u net als 17 anderen wilde ontslaan omwille van de politieke opdrachten die jullie op vraag van de vorige directeur in het kader van

de verkiezingen hadden uitgevoerd, meer bepaald mensen vragen naar het verkiezingsbureau te gaan en te stemmen op de regeringspartij (CGVS, p. 13, 22). Dit vernam u van een hoger geplaatste collega, met wie u een goede band had, en werd bekend gemaakt op een interne vergadering (CGVS, p. 13-14, 22). U maakte echter op geen enkel moment melding van het feit dat de sociale media-activiteiten van uw vader daadwerkelijk zouden zijn aangewend om u onder druk te zetten zelf ontslag te nemen en al geenszins van een concrete video die uw vader gepost zou hebben. Het enige concrete dat u hierover vertelde was, bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dat u vermoedde dat uw problemen zijn ontstaan door de problemen van uw vader. Hij is een aanhanger van de oppositie en heeft op Facebook iets gepost van Saakhashvili en niet veel later werd u ontslagen (Vragenlijst CGVS, nr. 3.5). Hieruit kan echter bezwaarlijk geconcludeerd worden dat u door middel van een video die uw vader had gepost onder druk werd gezet om zelf ontslag te nemen, zoals uw vader beweerde. Bij het CGVS stelde u trouwens dat u zelf uw ontslag indiende uit schrik om verdere problemen te krijgen nadat u vernam dat u werd overgeplaatst naar een andere werkplaats, die zich veel te ver van uw woonplaats bevond. Deze overplaatsing gebeurde volgens u met opzet om u ertoe aan te zetten zelf ontslag te nemen. De sociale media-activiteiten van uw vader kwamen op dat moment geenszins ter sprake, niettemin u stelde de problemen op uw werk zelf te linken aan de activiteiten van uw vader (CGVS, p. 12-13). Ten overvloede kan nog toegevoegd worden dat uw vader verklaarde dat hij de betrokken video reeds in 2019 op zijn Facebook postte (CGVS vader, p. 11). Zelf diende u pas uw ontslag in eind september 2021, zodat bezwaarlijk gesteld kan worden dat u "niet veel later" ontslagen werd. Deze tegenstrijdigheden halen de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees ter zake verder onderuit."

De voormelde motieven vinden stuk voor stuk steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, blijven zij onverminderd overeind.

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het beroep dat verzoekers vader bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen intussen werd verworpen. Bij arrest nr. 281 629 van 9 december 2022 in de zaak RvV X / IV werd daarbij vastgesteld dat aan de vermeende vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers vader en ten gevolge van diens sympathieën voor de UNM en van diens activiteiten op de sociale media geen geloof kan worden gehecht. Meer bepaald werd dienaangaande geoordeeld:

"Tot slot wordt door de commissaris-generaal op goede gronden vastgesteld dat de laatste problemen welke verzoekende partij inroept in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, die hun oorsprong vinden in haar sympathie voor Saakashvili en de UNM, niet aantonen dat zij in een situatie zou terechtkomen die gelijk staat aan vervolging. Waar verzoekende partij beweert te worden gevisieerd door de GD, waardoor zij niet de ruimte zou krijgen om iets te bereiken of om opnieuw te beginnen, wordt er door de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat verzoekende partij haar beweringen op geen enkele manier aannemelijk maakt. Er kan namelijk niet worden ingezien dat verzoekende partij, welke niet eens officieel lid is van UNM, louter door het delen van een video via Facebook over Saakashvili en het mobiliseren van mensen om te stemmen op de UNM, zou worden gevisieerd door de GD. Bijkomend verwijst verwerende partij nog naar het geheel van informatie zoals opgenomen in de "COI Focus Georgië – Algemene Situatie" van 24 februari 2022, uit welke blijkt "dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden." De Raad volgt voormelde pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal en stelt dat verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat er in haar concreet geval sprake is van vervolging."

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoeker niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De door u ter staving van uw verzoek neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw eigen geboorteakte, paspoort, identiteitskaart en rijbewijs bevatten immers louter identiteitsgegevens en/of reisinformatie, die hier niet ter discussie staan, maar geen informatie betreffende de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Georgië. Hetzelfde geldt voor het paspoort en de identiteitskaart van uw vrouw, alsook voor het paspoort en de geboorteakte van uw kind. De foto's van respectievelijk uw werkbade en dienstwapen, een opleidingscertificaat en u in uniform staven uw tewerkstelling, die hier op zich evenmin betwist wordt, maar bevatten geen informatie over de door u ingeroepen vluchtedenen of vrees bij terugkeer."

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van

verzoeker met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.”.

De voormelde motieven gelden ook voor verzoekster.

De door verzoekster neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoekster niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De door u ter staving van uw verzoek neergelegde documenten (uw Georgische identiteitskaart, rijbewijs, paspoort en geboorteakte alsook de geboorteakte van uw dochter) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Elk van deze documenten bevat immers louter identiteitsgegevens en/of reisinformatie, die hier niet ter discussie staan, maar geen informatie betreffende de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Georgië.”

2.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft ook verzoekster geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters voorliggende verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.4. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT